

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta

B A K A L Á Ř S K Á P R Á C E

2012

TOMÁŠ REPKO

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra pedagogiky a psychologie

Extremismus v AČR

Bakalářská práce

Autor práce:
Tomáš Repko

Vedoucí práce:
Mgr. Miroslav Procházka, Ph. D.

2012

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích 1. 3. 2011

.....

Poděkování

Rád bych poděkoval všem, kteří mi pomohli s realizací tohoto projektu. Především chci poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce Mgr. Miroslavu Procházkovi, Ph. D. z Katedry pedagogiky a psychologie Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích za cenné rady, připomínky, vedení a inspiraci při vypracování této závěrečné práce.

Anotace

Cílem bakalářské práce je orientovat se v problematice extremismu a souvisejících fenoménech v Armádě České republiky. V teoretické části se autor věnuje základním pojmům, rozdělením, historií a v neposlední řadě nebezpečností a důležitostí informovat o tomto problému. V praktické části bude provedena sonda do znalostí příslušníků AČR z vybraných útvarů. V praktické části zprvu definuje použitou metodu, dále pak zpracovává cíle a hypotézu výzkumu. Poté popisuje realizaci výzkumu, který probíhal u 25. protiletadlové raketové brigády ve Strakonících. V závěru práce se ověřují stanovené hypotézy.

Klíčová slova: extremismus, pravicový extremismus, nacionalismus, fašismus, nacismus, ultrapravice, Armáda České republiky

Abstract

The aim of this thesis is to focus on the issue of extremism and related phenomenon in the Czech Army. In the theoretical part the author deals with basic concepts, division, history, and not least the importance of hazards and inform about this problem. In the practical part of the probe will be made in knowledge of the ACR of the selected departments. Practical first part defines the method used, and also handles the research objectives and hypothesis. After the description of research, this took place at the 25th anti-aircraft missile brigade in Strakonice. The conclusion is verified the hypothesis.

Keywords: extremism, rightwing extremism, nationalism, fascism, Nazism, far right, Army of the Czech Republic

Obsah

Úvod.....	9
I. TEORETICKÁ ČÁST	11
1. VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ	11
1.1. Pojem extremismus a související fenomény	11
1.2. Historie vymezování problematiky extremismu	17
1.3. Charakteristika extremismu	18
1.4. Pravicový extremismus a jeho charakteristika	21
1.1.1. Pravicový nacionalismus.....	22
1.1.1.1. Historie nacionalismu.....	22
1.1.1.2. Nacionalismus jako ideologie	23
1.1.1.3. Formy nacionalismu.....	23
1.1.2. Fašismus.....	24
1.1.2.1. Historie fašismu	25
1.1.2.2. Fašistická ideologie.....	25
1.1.3. Nacismus	26
1.1.3.1. Historie nacismu.....	26
1.1.3.2. Ideologie nacismus.....	27
2. VÝVOJ A STRUKTURA PRAVICOVÉHO EXTREMISMU V ČR PO ROCE 1989	28
2.1. Vývoj ultrapravice v ČR v letech 1989 – 1993: Formování	29
2.2. Ultrapravice v ČR v letech 1994 – 1998	31
2.3. Ultrapravice v ČR v letech 1999 – 2001	32
2.4. Ultrapravice v ČR v letech 2002 – 2005	32
2.5. Ultrapravice v ČR v letech 2005 – současnost.....	33
2.6. Aktuální projev pravicového extremismu v ČR.....	34
3. VZTAH EXTREMISTŮ K OZBROJENÝM SILÁM ČESKÉ REPUBLIKY	36
3.1. Možné hrozby extremistů ohrožující ozbrojené síly v ČR	38
3.2. Jací extremisté mohou vstoupit do ozbrojených sil ČR a kdo je tam může poslat	38

3.3.	Jak se postupuje proti extremismu v ČR a v armádě ČR.....	39
3.4.	Kdo postupuje proti extremismu v ČR a v armádě ČR.....	40
4.	TRESTNĚ PRÁVNÍ ASPEKTY PROJEVŮ EXTREMISMU.....	42
II.	PRAKTICKÁ ČÁST	44
5.	VÝZKUMNÉ ŠETŘENÍ ZNALOSTÍ PROBLEMATIKY EXTREMISMU A MOŽNÉ HROZBY V ARMÁDĚ ČESKÉ REPUBLIKY	44
5.1.	Cíl výzkumu.....	44
5.2.	Metoda výzkumu.....	44
5.3.	Výzkumný vzorek	44
5.4.	Hypotézy	45
5.5.	Interpretace výsledných hodnot výzkumu.....	45
5.6.	Ověření hypotéz.....	54
	Závěr.....	55
	Seznam grafů	56
	Použitá literatura	57
	Přílohy	59

Úvod

Tato bakalářská práce se bude zabývat extremismem v Armádě České republiky. Zejména se budu věnovat problematice pravicového extremismu.

Svou bakalářskou práci jsem zaměřil k tomuto aktuálnímu tématu hned z několika důvodů. Prvním impulzem bylo, že jako příslušník Armády České republiky se mě toto téma bezprostředně dotýká a není mi lhostejná bezpečnost našeho státu. Dalším důvodem k sepsání této práce byl fakt, že u útvaru proběhlo několik školení na toto téma od příslušníků Vojenské policie České republiky, které bylo podle mého názoru špatně připravené, nekoncepované a hlavně neaktuální – chyběly postřehy současného stavu této problematiky. Bylo špatně vysvětleno, čím je pravicový extremismus nebezpečný pro ozbrojené složky. Ačkoliv veškeré státní složky jsou činností extremistické činnosti plně zaměstnání vydáváním různých strategií či vytvářením programů, o kterých se ve své práci také zmiňuji.

K tomu, abych se tomuto tématu mohl věnovat, předcházelo studium odborné literatury na toto téma.

Práce je členěna na dvě části – teoretickou a praktickou část.

V teoretické části se zprvu zabývám vymezením základních pojmů, kde se snažím osvětlit čtenáři této práce pojmy extremismus a s ním související fenomény, historickým vývojem extremismu, jednotlivými ideologiemi a jejich formy. Ve své práci jsem se snažil o komplexní přístup k pravicovému extremismu, tudíž se v další kapitole zabývám vývojem a strukturou extremismu po roce 1989. V neposlední řadě se v této části zabývám vztahem extremistů k ozbrojeným silám České republiky. V této kapitole neopomím ani problematiku trestně právních aspektů, které jsou umístěny v příloze této práce.

V praktické části se zabývám samotným výzkumem, který nám zmapuje znalosti týkající se extremismu u příslušníků 25. protiletadlové raketové brigády ve Strakonicih.

Výzkum probíhal formou dotazníků. Dotazník, který se skládal z 8 otevřených otázek, které jsem sám sestavil a následně respondentům distribuoval.

Zajímalo mě, jakými znalostmi o extremismu disponují příslušníci AČR a zda si uvědomují možné hrozby extremismů, co se týká AČR.

Na začátku šetření jsem si tudíž stanovil dvě hypotézy. Hypotézu č. 1 – „*Skutečné znalosti o problematice extremismu a souvisejících fenoménech u příslušníků Strakonické brigády jsou nedostatečné nebo žádné*“ a hypotézu č. 2 – „*Skutečné znalosti u příslušníků Strakonické brigády o dopadu aktivní činnosti extremismů v AČR jsou nedostatečné nebo žádné.*“

Cílem této bakalářské práce tedy je zjištění znalostí příslušníků AČR týkající se problematiky extremismu a souvisejících fenoménů.

Má bakalářská práce může posloužit nejen jako závěrečná práce, ale i jako edukační materiál ať už pro příslušníky AČR, tak všem lidem, které toto téma zajímá.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1. Vymezení základních pojmů

1.1. Pojem extremismus a související fenomény

V odborné literatuře, která se zabývá extremismem a souvisejícími pojmy, najdeme celou řadu definicí. Pojem extremismus, jak z pohledu veřejnosti, tak autorů publikací zabývajících se touto problematikou, je chápán různě. Každá instituce, jako je např. Policie ČR či Bezpečnostní informační služba tyto pojmy formuluje pro své potřeby, tudíž je důležité základní pojmy v této práci zmínit a poukázat na různé pohledy.

Antisemitismus

„Jde o specifický projev nesnášenlivosti k židům, k sionismu, k tzv. „židovství“ – judaismu aj. Dobová literatura rozlišuje např. katolický antijudaismus, sociální antisemitismus, nacionalistický antisemitismus, rasový nebo biologický antisemitismus, a další.“¹

Divácké násilí

„Lze definovat jako hromadné agresivní chování uplatňované v souvislosti se sportovní akcí, jehož důsledkem je fyzická nebo majetková újma nebo narušení veřejného pořádku.“²

Extremismus

„Extremismus je vysoce frekventovaným pojmem ve společnosti. Lidé jím označují „nenormální, „neslušnou“, „nebezpečnou“ činnost, kterou podle nich nelze v žádném případě tolerovat zejména, je-li spojena s jejich ideovými protivníky“³

„V obecném pojetí jde o výrazné odchýlení se od obecně uznávaných a v aktuální době přijímaných norem. V rovině sociologické lze extremismus vymezit jako souhrn

---

¹ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, str. 11 – 12, ISBN 80-7201-265-7

² tamtéž

³ tamtéž

určitých sociálně patologických jevů, vytvářených více či méně organizovanými skupinami osob a příznivci těchto skupin, s dominujícím odmítáním základních hodnot, norem a způsobů chování platných v aktuální společnosti. V politice je takto označován krajně radikální nebo výstřední postoj."⁴

Ministerstvo vnitra České republiky pro své potřeby definuje extremismus pro své potřeby následovně:

*„Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance, a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku. Extremistické postoje jsou způsobilé přejít v aktivity, které působí, ať již přímo nebo v dlouhodobém důsledku, destruktivně na stávající demokratický politicko – ekonomický systém, tj. snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým (totalitním nebo autoritářským režimem, diktaturou, anarchií). Tímto typem aktivit se zabývá Bezpečnostní informační služba na základě zákona č. 153/1994 Sb., dle § 5 písm. a)“.*⁵

Po nahlédnutí na internetové stránky Policie ČR, které jsou věnovány pojmu extremismu, se dočteme toto:

„Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance, a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku. Mezi tyto principy patří:

- *úcta k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 Ústavy),*
- *svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát (čl. 1 Ústavy),*
- *nezměnitelnost podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy),*
- *svrchovanosti lidu (čl. 2 Ústavy),*
- *soutěž politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů (čl. 5 Ústavy),*

---

⁴ tamtéž

⁵In [online]. [cit. 2011–11-01]. Dostupné z WWW: <http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>

- ochrana menšin při rozhodování většiny (čl. 6 Ústavy),
- svoboda a rovnost lidí v důstojnosti a právech, nezadatelnost, nezczizitelnost, nepromlčitelnost a nezrušitelnost základních práv a svobod bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního a sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení (čl. 1, čl. 3 Listina základních práv a svobod)⁶

Česká bezpečnostní informační služba (BIS) používá jinou definici:

*„Krajně vyhrocené, demokracii nepřátelské postoje a ideologie, související aktivity, jevy a jejich nositelé. S extremismem se setkáváme na pravém i levém konci politického spektra. Odtud se za určitých okolností a vhodných podmínek může šířit do celé společnosti, vyústit v násilné akce, zaměřené na destabilizaci a následné odstranění demokratického společenského řádu“.*⁷

Ve společnosti se můžeme setkat až s několika podobami extremismu, proto některé z nich zde uvádíme.

Politický extremismus

*„Jde o extremismus, jehož odchýlení od obecně zavedených a v aktuální době přijímaných norem má podobu politického programu s výraznými prvky názorové nesnášenlivosti a odmítání kompromisních řešení. Je manifestován jako radikální až militantní odmítání politiky státu anebo ústavního pořádku, a to i za použití násilí.“*⁸

Náboženský extremismus

„Extremistické jednání členů nebo příznivců skupin (zejména sekt), případně náboženských hnutí, ovlivněné náboženským záměrem, který se projevuje zejména v psychické manipulaci s lidmi, psychickým násilím nebo jinou formou násilí či jiným

⁶In [online]. [cit. 2011-11-01]. Dostupné z WWW <http://www.policie.cz/clanek/prevence-informace-o-extremismu-co-je-extremismus.aspx>

⁷In [online]. [cit. 2011-11-01]. Dostupné z WWW: http://www.bis.cz/a_ismy.html

⁸ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, str. 8, ISBN 80-7201-265-7

závažnějším porušováním právního řádu či jednáním, označovaným za sociálně patologické nebo sociálně nežádoucí."⁹

Extremistická skupina

*„Jedná se o strukturovanou skupinu osob s obecně stejnou ideologií a zaměřením na tzv. politický extremismus.“*¹⁰

Fašismus

*„Fašismus (nacismus, neonacismus, neofašismus, neonacismus v SRN) – otevřeně militantní a nacionalistické hnutí, ideově i v praxi nahrazující parlamentní demokracii totalitní diktaturou a zaměřené proti všem demokratickým ústavám institucím a svobodám. Má mnoho odrůd, z nichž nejznámější je nacismus jako německá varianta (1920 – 1945). Jiná definice jej charakterizuje jako nacionálně šovinistické a rasistické hnutí spojené s totalitní formou vlády.“*¹¹

Hnutí (extremistické hnutí)

*„Neoficiální, více či méně pevné sdružení občanů stejných nebo podobných extrémních názorů na společenské vztahy, postavení národa, člověka, náboženství ve společnosti, usilující o prosazení svých názorů a cílů, a to i za využití různých i protiprávních prostředků.“*¹²

Nacionalismus

Profesor sociální antropologie na univerzitě v Cambridge A. Gellner definuje nacionalismus ve své práci tímto pregnantním způsobem:

„Nacionalismus je původně politický princip, který tvrdí, že politická a národní jednotka musí být shodné.

Nacionalismus jako pocit nebo jako hnutí může být nejlépe definován v pojmech tohoto principu. Národnostní cítění je pocit hněvu způsobený porušováním tohoto

---

⁹ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, str. 8, ISBN 80-7201-265-7

¹⁰ tamtéž

¹¹ tamtéž

¹² tamtéž

principu, nebo pocit uspokojení způsobený jeho plněním. Národnostní hnutí je hnutí, které je uváděno do pohybu takovým citem.

Je mnoho způsobů, kterými může být národnostní princip porušován. Politické hranice daného státu nemusí zahrnovat všechny členy příslušného národa, nebo mohou je zahrnovat všechny, ale také některé cizince, nebo může nastat kombinovaný případ, že hranice současně nezahrnují všechny členy národa a přece též zahrnují některé cizince. Nebo zase některý národ – nepromíšen s cizinci - může žít v mnoha státech, takže žádný jediný stát nemůže tvrdit, že je národním státem.

Stručně řečeno, nacionalismus je teorie politického oprávnění, která požaduje, aby etnické hranice nebyly přetáty politickými hranicemi, a především, aby etnické hranice uvnitř daného státu – možnost již formálně vyloučená všeobecnou formulací principu – neoddělovaly držitele moci od ostatních." ¹³

Politický radikalismus

Již několikrát zmiňovaný autor J. Chmelík, pro ucelenou představu základních pojmů, neopomenul ani termín politický radikalismus.

„Politický extremismus s absencí prvků násilí jak v jednání, tak i v proklamacích. Jde o politické postoje, které nevedou k odstranění demokratického systému společnosti a pohybují se v rámci daného ústavního systému." ¹⁴

Racialismus

„Racialismus je směr, který tvrdí, že mezi rasami existují dané a nepřekonatelné rozdíly, ale vyhýbá se označení některé rasy za nadřazenou. Požaduje však striktní segregaci (oddělení ras) pod záminkou zachování diverzity a kulturního dědictví. Tento termín se objevuje téměř výhradně v prostředí rasistických a neonacistických organizací a v podstatě neexistuje jasná dělicí čára mezi rasismem a racialismem" ¹⁵

---

¹³ GELLNER, A. *Národy a nacionalismus*, Hřibal Praha 1993, str. 12, ISBN 80-901381-1-X

¹⁴ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, str. 11 – 12, ISBN 80-7201-265-7

¹⁵ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 60, ISBN 978-80-7367-098-6

Rasa

„Velká skupina lidí lišící se od jiné různými typickými znaky, které se týkají vzhledu, tvaru nosu, rtů, temperamentu, kultury apod.“¹⁶

Rasismus

„Je nevědecká teorie předpokládající, že biologický a etnický původ určuje kulturní, psychickou (mentální) povahu populací, které se vzájemně dělí na „vyšší“ a „nižší“. Převzato ideologiemi, které zdůrazňují nadřazenost bíle rasy nad ostatními „méněcennými rasami“¹⁷

Rasově motivovaná trestná činnost

„Může být charakterizována jako společensky nebezpečné trestní jednání, kterým pachatel verbálně, graficky nebo fyzickým násilím útočí na rasovou, národnostní, vyznání nebo politickým přesvědčením odlišné občany, potlačuje jejich zaručená práva a svobody pro jejich rasovou, etnickou, národnostní nebo náboženskou odlišnost nebo je jinak zastrašuje, terorizuje.“¹⁸

Xenofobie

Pro uzavření této kapitoly nesmíme opomenout termín xenofobie. Toto slovo pochází z řečtiny a volně ho lze přeložit jako přicházející úzkost. T. Šišková definuje xenofobii z několika hledisek. Pro naše účely cituji definici sociologickou a filozofickou.

„Strach z toho, kdo přichází z ciziny, z cizího prostředí, mimo vlastní sociální útvar.“¹⁹

Dále autorka konstatuje, že xenofobie je spojena s velmi silným heterostereotypem, což je dle jejích slov způsob posuzování jiných na základě tradice své etnické či národnostní skupiny. A také i autostereotypem (způsob posuzování své vlastní etnické či národnostní skupiny). Xenofobie je základem různých nenávistných

---

¹⁶ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, str. 11 - 12, ISBN 80-7201-265-7

¹⁷ tamtéž

¹⁸ tamtéž

¹⁹ ŠÍŠKOVÁ, T. *Výchova k toleranci a proti rasismu* Portál, s. r. o., Praha 1998, str. 12 ISBN 80-7178-285-8

ideologií, jako je rasismus, šovinismus, nacionalismus, fašizmus apod. Je také nejníže položenou základnou problémů minorit a jejich napětí vůči většinové společnosti, pramení z ní pronásledování cizinců a stojí v pozadí vytváření segregovaných území.²⁰

1.2. Historie vymezování problematiky extremismu

M. Mareš ve své rozsáhlé práci o extremismu se hned v úvodu díla zmiňuje o slovníku společenských věd, ve kterém se pojem extremismus začal objevovat až ve druhé polovině 20. století. Mnohem staršího data je však jeho etymologický původ. Vychází z latinsko-řecké kombinace slov. Pojem „extremus“ (nejzazší) v latině označoval nejdále ležící pozici. „Extremitas mundi“ označovalo regiony, jež byly ve velké vzdálenosti od metropole Říma jako středu impéria. Takové označení distančních vztahů bylo brzy přeneseno i na „hraniční situace“ v jiných odvětvích (př. vzdělávání, věda, kultura, lidská práva,...).

Pro příklad M. Mareš uvádí několik jazyků. Jako první zmiňuje italštinu. V italštině se např. používalo označení „extremo supplizio“ pro trest smrti, v angličtině se poslední pomazání označovalo jako „extreme unction“. V 13. století se varianty slova objevují ve francouzštině, v angličtině se v 15. století používal pojem „extremeness“. Dále se zmiňuje o Německu, kde je doložen výskyt pojmu teprve v 18. století (die zwey Extrema der Herrschaft und Unabhängigkeit).

V 19. století se užívaly novotvary. Byla to slova „extremist“ a „extremism“, která byla rozšířena v britském politickém tisku. Od té doby platila vedle „radikalismu“ jako „bojovné pojmy“ k označení nesmiřitelných a netolerantních pozic.

Podíváme-li se do řecké slovo tvorby na řecký kořen „trema“ volný překlad může znít „otevření“, „štěpení“ či „zlom“.

M. Mareš neopomněl ani na „kombinovaný“ řecko-latinský pojem, kdy byl extremistou člověk, který se vzdálil od bodu měření centrifugálním distančním procesem ze společenství, myslí tím vystoupení z obce (polis) prostřednictvím „trema“ a s tímto společenstvím aktivně bojuje prostřednictvím „proti-ideologie“.

Výše zmiňovaný autor uvádí definici německých politologů U. Backese a E. Jesseho. Podle těchto politologů je extremismus pojem pro politické síly a chápou ho jako antitezi k demokratickému ústavnímu státu. Dle nich první tento pojem použil

---

²⁰tamtéž

pravděpodobně francouzský publicista M. Leroy ve studii z roku 1921, kde věnoval problematice extremismu jednu kapitolu.

Dále autor píše o Německu ve 20. letech, kdy pro nedemokratické postoje bylo používáno spíše označení „radikalismus“, nebo „nepřátelský stát“.

Co se týče západní Evropy a angloamerického prostoru se začal pojem extremismus častěji vyskytovat ve 30. až 50. letech. Například v dílech německých imigrantů, jako je Karl Loewenstein, či Hannah Arendtová.

Bližší vymezení tohoto pojmu v literárních dílech najdeme u jména Seymour Martin Lipset a to hned v několika jeho pracích na sklonku 50. let a v zásadě jej postavil jako protiklad pojmu „liberal democracy“.

Můžeme konstatovat, že z angloamerického prostoru se pojem rozšířil i do evropského, především do německého prostředí. S jistým zjednodušením je možné říci, že v anglicky mluvících zemích je rozšířenější pojem „radikalismus“ jako synonymum pro to, co je jinde označováno za „extremismus“. Zatímco v německém akademickém prostředí došlo k diferenciaci těchto pojmů.

Na českém území se slova jako extremismus či radikalismus užívala obecně již od přelomu devatenáctého a dvacátého století, avšak po tzv. sametové revoluci začala být mimořádně frekventovaná a postupně se v akademickém i úředním pojetí ujalo jejich chápání zhruba v tom smyslu slova, v jakém jsou používána v německy mluvících zemích. V mediální sféře je však jejich použití nadále velmi volné.²¹

1.3. Charakteristika extremismu

Jak už jsme na začátku této práce zmínili, neexistuje žádná univerzální platná definice. Celkovou situaci ani nezjednodušuje fakt, že veřejnost nerozlišuje pojmy jako je radikalismus, extremismus a podobně.

„Extremismus je pojem, který sociální vědy neužívají kvůli jeho vágnosti, a jeho aplikace v akademických rozpravách bývá stabilně kritizována. Používá se v jazyce policejních složek, které ho definují jako jakoukoli aktivitu směřující proti ústavě a demokracii.“²²

---

²² CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 13, ISBN 978-80-7367-098-6

K celkové charakteristice extremismu bych zmínil myšlenku profesora W. Stankiewicze, který míní, že slovo *extremismus* je jen slovem označujícím, a nikoliv pojmem, protože nemá svou historii a jeho prostřednictvím tudíž není možné poznat podstatu jevu. U nás běžně používaný termín *extremismus* je pravděpodobně odvozený z Německa. V Čechách, ale i v Německu jsou rozdíly mezi *extremismem* a *radikalismem*, i když v médiích se často můžeme setkat s těmito pojmy jako se synonymy. *Radikalismus* znamená chování ještě v rámci ústavních pravidel a *extremismus* chápeme jako chování mimo ústavu či proti ústavě.²³

J. Chmelík prezentuje svou myšlenku, že častější je zde však rozlišování mezi pojmy *fašismus* a *nacismus* nebo *neofašismus* a *neonacismus*, které jsou považovány za protiústavní aktivity a jako takové jsou posuzovány veřejností i orgány činnými v trestním řízení.

Dále autor uvádí slova Zdeňka Zbořila, který je toho názoru, že by bylo mnohem vhodnější užívání termínů jako je *xenofobie*, *rasismus*, *antisemitismus*, jako pojmů vycházejících z politické antropologie nebo sociologie, pojmů, jako je *fašismus*, *nacismus*, *neonacismus* nebo *neofašismus*, které jsou výsledkem historických bádání, nebo pojmů, které mají oporu v právu, jako např. *protiústavnost*, *zločinné spolčování*, *zastrašování* aj. Přitom je opomíjena základní povaha těchto směrů, a to protidemokratičnost.

Na závěr své kapitoly věnované charakteristice extremismu J. Chmelík píše, že i přes značnou kritiku užívání pojmu *extremismus* se jím budeme dále zabývat již z toho důvodu, že v našem slovníku „zdomácněl“, a stal se běžným s různým označením a obsahem.²⁴

J. Chmelík má za to, že *extremismus* je přímo závislý na uspořádání a stavu společnosti, v níž se projevuje. Ocitne-li se taková společnost ve stadiu, v němž silně narůstají vnitřní rozpory, je drtivá většina extrémních aktivit bezprostřední reakcí na ně.

Představa některých autorů je taková, že *extremismus* je produktem – jevem demokratické společnosti. Demokracie totiž nemá dostatek účinných obranných mechanismů, aby se ubránila všemu, co jí škodí. Jestliže by takové mechanismy měla, přestala by být demokracií a začala by mít prvky diktatury. Proto každá demokracie, každá demokratická společnost se potýká s *extremismem*.

---

²³ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, str. 11, ISBN 80-7201-265-7

²⁴ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, str. 12, ISBN 80-7201-265-7

Tato teorie se s odstupem času a zkušenostmi jen potvrzuje. Jak po celém světě, tak v České republice nevyjímaje, existuje mnoho nejrůznějších extremistických skupin nebo hnutí.

Je nutné si uvědomit, že hranice mezi extremismem a normalitou je velmi široká a nejasně formulovaná, a tak je velmi složité určit, kdo je extremistou a kdo není.

J. Chmelík k tomuto dodává, že je-li za extremistu označována osoba, která podle svého názoru vykonává vysoce záslužnou činnost, obvykle se pohoršuje. Rovněž se jí dotýká, že je stavěna naroveň svým stejně označovaným nepřátelům. Tyto postoje, často přijímané i sympatizující veřejností, vycházejí z odlišného obsahového hodnocení jednotlivých extremistických aktivit, které v zásadě lze rozdělit podle výše zmíněného autora do tří skupin.²⁵

- „*První usilující o realizaci vysoce ušlechtilých a humánních ideálů, ale způsobem, který v menší či větší míře narušuje zákon (např. militantní ekologové a ochránci zvířat, odpůrci potratů, z nichž někteří v zahraničí vraždí personál nemocnic)*“.
- „*Příslušníci druhé skupiny se pokoušejí prosadit své představy o fungování společnosti, které odporují obecným normám morálky a humanity, způsobem, který jim umožňuje platný právní řád, tedy pokoušejí se „slušným“ způsobem prosadit „neslušné“ cíle*“.
- „*Příslušníci třetí skupiny se snaží o realizaci svých nelidských a protizákonných idejí protizákonným a nelidskými způsoby (např. teroristé²⁶ apod.)*“.²⁷

Autor k tomuto roztrídění míní, že naprostá většina občanů uznává, že příslušníky třetí skupiny lze oprávněně nazvat extremisty. Co se týče předcházejících dvou skupin, zejména první, často jsou mezi občany rozpory. I když obhájci první skupiny přiznávají, že se pohybují na hraně zákona, domnívají se, že jejich činnost extremistická není. Aktivisté, kteří jednají s rozpory se zákonem a jejich cíle jsou (i když s výhradami) přijatelné, se proto v některých zemích nazývají jako radikálové. To umožňuje odlišit jejich činnost od skupin s naprosto protispolečenským zaměřením.²⁸

---

²⁵ tamtéž

²⁶ Terorismem rozumíme psychologický tah jednotlivce, nebo skupiny, který je promyšlený, politicky motivovaný, plánovaný a cílem nemusí být eliminace nepřítele. Častěji se jedná o útok na civilní obyvatelstvo. Čím je oběť teroristy bezbrannější, psychologický dopad je o to silnější.

²⁷ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, str. 11 – 12, ISBN 80-7201-265-7

²⁸ tamtéž

1.4. Pravicový extremismus a jeho charakteristika

M. Mareš udává ve své knize o pravicovém extremismu myšlenku Backesse, která hovoří o tom, že pravicový extremismus popírá kořeny moderního pojetí rovnosti - étos fundamentální rovnosti lidí jako duchovní základ demokratického ústavního státu. V současnosti se pravicový extremismus často projevuje jednostranným vyšším hodnocením vlastního „etnika“, „rasy“ či „národa“ (entocentrismus, rasismus, nacionalismus) a ve snižování skupin, které jsou „jiného druhu“ či „cizí“.

Čteme-li dále v díle výše zmíněného autora, dojdeme ke společné shodě myšlenek Backesse a Jesse, které vypovídají o tom, že pravicový extremismus je antiindividualistické obranné hnutí negující demokratický základní axiom fundamentální lidské rovnosti a zaměřené proti liberálním a demokratickým silám a produktu jejich vývoje - demokratickému ústavnímu státu. Na místo principu shodných politických práv pro všechny by měl nastoupit politický řád, který institucionalizuje fundamentální nerovnost lidí zakládající se na původu, výkonu, národní etnické nebo rasové příslušnosti.²⁹

P. Černý ve své knize „*Politický extremismus a právo*“ shrnuje sedm znaků charakteristických pro pravicový extremismus³⁰:

1. odmítá rovnost lidí;
2. vyšší hodnocení vlastního etnika, rasy či národa;
3. zaměřen proti skupinám, které se odlišují;
4. v popředí je násilí a s tím spojený militarismus;
5. etatismus – zdůraznění role státu v životě jedinců;
6. zaměřen proti demokratickému ústavnímu státu;
7. nekompromisní vystupování proti krajní levici.

---

²⁹ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*, Barrister & Principal 2003, str. 22, ISBN: 80-86598-45-4

³⁰ ČERNÝ, P. 2005. *Politický extremismus a právo*. Eurolex Bohemia, s. r. o., Praha 2005, str. 28–29, ISBN 80–86861-84–4.

1.1.1. Pravicový nacionalismus

Jedním ze základních zdrojů, při tvorbě této práce, byla publikace „*Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*“, na které se podílel kolektiv autorů – M. Brož, O. Cakl, J. Holec, J. Charvát, K. Kalibová, P. Košák, I. Labuťová, D. Lebeda, M. Mareš, kolektiv OBP MV ČR, J. Prošková, J. Skácelová, Š. Smolík, F. Valeš, V. Zeman. V této příručce je uvedena definice nacionalismu takto:

*„Nacionalismus představuje ideologii, která je základem většiny směrů krajní pravice, ale významně ovlivnil i krajní levici. Sám o sobě nemusí být ani extrémní, ani radikální, avšak vnáší do politické praxe prvky, které je snadné zneužít“.*³¹

1.1.1.1. Historie nacionalismu

Výše uvedený kolektiv autorů je za jedno, že nacionalismus se jako ideologie objevuje na sklonku 18. století v souvislosti s Francouzskou revolucí a změnami, které přinesly do evropského politického prostoru. Asi nejvýznamnější změnu představovala emancipace třetího stavu spojená s ideou lidové svrchovanosti. Tato idea lidová svrchovanost se stavěla na odpor dosavadní praxi, kdy politická moc spočívala v rukou monarchy a případně úzkého okruhu nejvyšší šlechty a většině obyvatel státu nesvěřovala žádná politická práva. Existoval jen pojem poddaný a ne pojem občan.

Kniha uvádí myšlenky osvícence Jeana-Jacques Rousseaua, které nastiňují, že nová doktrína suverenity lidu, změnila v průběhu Francouzské revoluce poddané francouzského krále v občany Francie, což si vynutilo zcela nové pojetí kolektivní identity uvnitř státu.

Další řádky publikace obsahují text v tom smyslu, že samotný lid už nadále nebyl objektem vládnutí, ale měl se do budoucna sám stát subjektem vládnutí – měl tedy sám vládnout. Idea národa jakožto přirozeného společenství se tak snoubila s ideou národa jako politické jednotky. Tato myšlenka byla ve své době v opozici vůči ideji absolutní monarchie opřené o „božské právo králů“ a reprezentovala základ moderního chápání demokracie.

---

³¹ Kolektiv autorů: *Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*, Asi-milovaní, o. s. 2009, str. 10, ISBN: 978-80-254-7147-0

1.1.1.2. Nacionalismus jako ideologie

Nahlédneme-li do díla „*Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*“³², dočteme se, že nacionalismus vychází z představy, že lidstvo je přirozeně rozděleno do jednotlivých národů, které mají svou vlastní specifickou povahu. Každý národ má svůj jazyk a kulturu a historické území, které ho formují a právě toto předpokládají nacionalisté. Z této představy pak vyplývá přesvědčení, že centrem politické organizace má být národ, respektive národní stát. Cílem nacionalistů je tedy dosáhnout stavu, ve kterém územní hranice státu splývají s hranicemi etnickými, jazykovými a kulturními. O tom, jak tyto hranice přesně definovat, však nepanuje shoda a v minulosti bylo toto přesvědčení mnohokrát využito jako záminka k agresi.

M. Mareš k tomuto směru dodává, že myšlenky nacionalismu byly do hloubky rozpracovávány zejména tam, kde byl nacionalismus bezpodmínečným faktem pro politické sjednocení. Jako příklad mohou sloužit Německo a Itálie, tedy země, které byly historicky spíše volným sdružením samostatných politických jednotek, než unitárním státem s přesně danými hranicemi.

Kapitola o ideologii nacionalismu ve výše zmíněné publikaci je zakončena myšlenkou, že ke změně situace došlo po první světové válce. Německo prohrálo válku a to vedlo k radikalizaci a k nové definici nacionalismu, nikoli již na základě jazyka, ale na základě krve. Zatímco jazyk se lze naučit a kulturu přijmout, tak krev kolující v lidských žilách vyměnit nelze.

V textu je dále uvedeno, že menšiny již nadále nemohou být součástí nově chápaného národa, i kdyby mluvily stejným jazykem, vyznávaly stejná náboženství a sdílely stejnou kulturu, protože pokrevně s ním totožné nejsou. Tím se otevřela cesta k ideologiím, jako byl fašismus a zejména nacismus, které spojily etnický nacionalismus s rasismem a antisemitismem.³³

1.1.1.3. Formy nacionalismu

Definovat úplně a přesně nacionalismus jako jednu ideologii je velice těžké. Nacionalismus prošel značným vývojem, který začínal od liberalismu až po fašismus.

---

³² Kolektiv autorů: *Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*, Asi-milovaní, o. s. 2009, str. 11-12, ISBN: 978-80-254-7147-0

³³ tamtéž

Proto uvádíme některé z forem nacionalismu z příručky „*Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*“:

- Liberální nacionalismus - Nejstarší typ nacionalismu. Zastánci tohoto směru jsou přesvědčeni, že národy tvoří přirozené a svrchované entity, a mají tudíž právo na svobodu a sebeurčení.
- Konzervativní nacionalismus - Vychází z přesvědčení, že národy jsou přirozená vzniklá skupiny lidí, která se identifikuje na základě společných hodnot, kultury a historie. Zachování národní svébytnosti, zejména prostřednictvím vlastenectví je cílem konzervativního nacionalismu.
- Expanzivní nacionalismus – Expanzivní nacionalismus se často slučuje s šovinismem, tedy přesvědčením o výjimečnosti a nadřazenosti vlastního národa.
- Kulturní nacionalismus – V první řadě vnímá národ jako určitou civilizaci. Je mystický a romantický, upřednostňuje emocionální pouto k národu, který chápe jako jedinečný a organický soubor. Ve středu jeho zájmu obvykle pohybuje spíše lidová kultura a tradice, než kultura vyšších vrstev.³⁴

1.1.2. Fašismus

J. Charvát autor knihy „*Současný politický extremismus a radikalismus*“ ve své práci píše, že fašismus se k moci dostal pravděpodobně díky širší shodě příznivých okolností.

Autor vidí jednu z těchto okolností nestabilitu nových demokratických režimů, vyčerpání tradičních demokratických států po první světové válce a ekonomickou krizi.

Jako další z okolností J. Charvát zmiňuje i v jisté míře vliv bolševické revoluce v Rusku, která vedla k obavám středních a vyšších vrstev v celé Evropě z rozšíření sociální revoluce a jež tak nepřímou podporovala ochotu těchto tříd podpořit politické

---

³⁴ Kolektiv autorů: *Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*, Asi-milovaní, o. s. 2009, str. 12-13, ISBN: 978-80-254-7147-0

síly fašismu a nacismu, které měly boj proti komunismu jako jeden z hlavních bodů svého programu.³⁵

1.1.2.1. Historie fašismu

J. Charvát konstatuje ve své publikaci, že termín pochází od latinského slova fascis (svazek), což odkazuje k původnímu symbolu, kterým se ve starověkém Římě označovali úředníci, tzv. liktoři. Dále autor k tomuto dodává, že na základě toho se stal oficiálním symbolem fašismu lictorský svazek prutů s vetknutou sekerou.

Vůbec poprvé se pojem se objevil v roce 1919 jako pojmenování veteránských spolků po první světové válce Fasci italiani di combattimento. Jednalo se o italský ekvivalent německého Stahlhelmu, tedy spolků vojenských veteránů, které sympatizovaly s ultrapravicovou politikou.

Zmiňovaný autor ve svém díle píše, že fašismus se poprvé dostal k moci v Itálii. Psal se rok 1919 a Benito Mussolini, původně radikální socialista, založil organizaci Fasci italiani di combattimento, která se v roce 1921 přeměnila na politickou stranu Partito nazionale fascista.

Autor míní, že do roku 1926 trvalo v Itálii období tzv. zákonné diktatury, ale v roce 1926 byla vyhlášena fašistická diktatura s vládou jedné strany. Itálie se stala vzorem pro nastupující nacistické hnutí v sousedním Německu.³⁶

1.1.2.2. Fašistická ideologie

J. Charvát ve svém díle vymezuje ideologii fašismu následovně:

„Fašismus vychází z kombinace myšlenek syndikalismu, totalitního státu a šovinismu. Odmítá liberální demokracii s její definicí státu coby instituce určené k ochraně individuálních práv a vnímá stát jako přirozené společenství. Politický fašismus představuje syntézu expanzivního nacionalismu a antimarxistického socialismu. V jeho jádru najdeme odmítnutí materialismu, který je pro fašisty

---

³⁵ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 65, ISBN 978-80-7367-098-6

³⁶ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 65, ISBN 978-80-7367-098-6

představován liberalismem, marxismem a demokracií. Právě toto odmítnutí liberalismu a demokracie umožnilo propojit zdánlivě neslučitelné doktríny nacionalismu a radikálního socialismu".³⁷

J. Charvát k ideologii fašismu uvádí tyto jeho kořeny:

- Nacionalismus (spojení s rasismem, avšak podstatně méně již s antisemitismem)
- Antikomunismus
- Antidemokratismus³⁸

1.1.3. Nacismus

M. Mareš a kolektiv se shodují na tom, že nacismus vznikal ve stejné době jako fašismus a dokonce pod jeho vlivem. Cesta k moci ovšem byla podstatně delší a v konečném důsledku se od fašismu v mnoha ohledech vzdálil.³⁹

1.1.3.1. Historie nacismu

- 1919 vznik předchůdkyně nacistické strany s názvem Německá dělnická strana (Deutsche Arbeiterpartei, DAP), pod vedením Antona Drexlera;
- Téhož roku do strany vstupuje informátor německé armádní rozvědky Adolf Hitler a stává se šéfem propagandy;
- 1920 Hitler mění název strany na Nacionálně socialistickou německou dělnickou stranu (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei, NSDAP) a v roce 1921 přebírá ve straně moc;
- V roce 1923 je Hitler odsouzen k pěti letům vězení za tzv. pivní puč v Bavorsku, který byl potlačen;
- Během pobytu ve vězení napsal knihu o svém životě a svých politických idejích nazvanou „Mein Kampf“ (v českém prostředí tuto knihu najdeme pod názvem „Můj boj“, avšak častěji se s touto knihou setkáme

---

³⁷ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 66, ISBN 978-80-7367-098-6

³⁸ tamtéž

³⁹ Kolektiv autorů: *Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*, Asi-milovaní, o. s. 2009, str. 24, ISBN: 978-80-254-7147-0

v originálním názvu), která se stala základním kamenem nacistické ideologie;

- 1924 Hitler je propuštěn, vzdává se pokusů o násilné převzetí moci a rozhodl se ji získat legální cestou, přestože NSDAP disponuje oddíly SA (Sturmabteilung – útočné oddíly) a oddíly SS (Schutzstaffel – ochranné síly);
- Jednotky SS fungují jako osobní stráž Hitlera a jednotky SA rozbíjí volební schůze opozičních stran, zejména komunistů;
- Ve třicátých letech přichází zásadní zlom, kdy Německo zasáhne ekonomická krize a přivede k NSDAP řadu voličů;
- V roce 1932 se stala NSDAP nejsilnější stranou díky největšímu počtu hlasů ve volbách a za několik měsíců později nastupuje Hitler do úřadu říšského kancléře. Po nástupu k moci vytvoří politický systém jedné strany v čele s vůdcem.⁴⁰

1.1.3.2. Ideologie nacismu

Autoři díla „*Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*“ uvádějí, že dodnes se vedou spory o to, zda se má nacismus zařadit spíše do pravicové nebo levicové části politického spektra. Spory je možné zdůvodnit tím, že název strany, obsahující slova jako socialistická a dělnická, naznačuje příklon k levici. Naproti tomu popření principu rovnosti a podpora velkokapitálu zase ukazují na radikální pravici.

Dále autoři míní, že stejně jako fašismus i nacismus vychází na jedné straně z odmítnutí myšlenek rovnosti a z integrálního nacionalismu. Rozdíl nacismu od fašismu spočívá v přístupu ke státu. Nacismus stát nijak neadoruje. Co oproti tomu naopak akcentuje velmi silně, je otázka krve, respektive rasy. Rasa byla pro nacismus naprosto klíčovou a zásadní záležitostí.

Pro dokončení této kapitoly je potřeba ještě zmínit, že v praxi se pak nacistická ideologie proměnila ve víru v pokrok prostřednictvím agrese a v přesvědčení o nutnosti blahodárnosti rasového konfliktu v mezinárodním měřítku, jehož vyústěním bude zničení podřadných ras a stvoření nového „nadčlověka“.⁴¹

---

⁴⁰ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 68, ISBN 978-80-7367-098-6

⁴¹ Kolektiv autorů: *Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*, Asi-milovaní, o. s. 2009, str. 25, ISBN: 978-80-254-7147-0

2. Vývoj a struktura pravicového extremismu v ČR po roce 1989

M. Mareš, soudní znalec, v letech 2001-2008 ve svém díle o vývoji pravicového extremismu v České republice zdůrazňuje, že po tzv. sametové revoluci v roce 1989 padl komunistický režim a umožnil vznik pluralitního demokratického systému na našem území. Od počátku v jeho rámci působily i síly, které z pravicově extremistických pozic chtěly demokratický režim zničit nebo alespoň stávající uspořádání kritizovaly z radikálně pravicových pozic.⁴²

Autor vidí, že na počátku vývoje pravicového extremismu a radikalismu v ČR, tj. na přelomu let 1989/1990 se vyskytovaly čtyři základní pilíře, na jejichž základě ultrapravice vznikla a strukturovala se:

1. Osoby a skupiny, které chtěly cíleně realizovat radikálně-pravicovou politiku inspirovanou nově nastupující ultrapravicí v západní Evropě. V počáteční fázi však někteří z nich hledali identitu i v přihlašování se k americkým či francouzským republikánům. Jedna z těchto skupin se sdružila kolem Miroslava Sládka a vytvořila počátkem roku 1990 politickou stranu Sdružení pro republiku - Republikánskou stranu Československa, která kolem sebe shromažďovala největší množství lidí, nespokojených s bezprostředně polistopadovými poměry (jednání nové politické garnitury chápali jako domluvu s komunisty a zradu na ideálech, s nimiž požadovali změnu režimu);
2. Osoby, které chtěly navazovat na historické koncepce české ultrapravice. Měly určité znalosti (někdy i díky generační rodinné tradici) o koncepcích prvorepublikového, popř. protektorátního pravicového extremismu, a chtěli je prosazovat v nových poměrech, do této skupiny lze zařadit i některé fundamentalisty a antisemisty s autoritářskými tendencemi (navázali kontakty i se slovenskými stejně smýšlejícími osobami);
3. Osoby s exilové ultrapravice, které se nechaly inspirovat nejkonzervativnějším křídlem amerického republikanismu, maccathismem a antisemitismem a snažily se své koncepce přenést do Československa (i v tomto případě existovaly vazby na slovenský exil);

---

⁴² MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*, Barrister & Principal 2003, str. 175, ISBN: 80-86598-45-4

4. Skinheadská mládežnická subkultura, která se na české území začala vytvářet ve druhé polovině osmdesátých let a získala rasistickou dimenzi (tehdy ještě spolu s částí punkové subkultury). V první polovině roku 1990 dochází k masovému nárůstu skinheads mezi mládeží a k páchání rasistického násilí.⁴³

2.1. Vývoj ultrapravice v ČR v letech 1989 – 1993: Formování

J. Charvát vidí při formování krajně pravicového křídla na našem území dva významné momenty.

Podle jeho knížky první moment byl celospolečenské odmítnutí komunismu. Jako druhý moment autor uvádí, že byla doba po převratu ovlivněna obavami ze sociálních změn a porevolučním zmatkem. První faktor přispěl k přizpůsobení antikomunismu v české polistopadové společnosti, ten druhý pak byl ruku v ruce po volání vládě pevné ruky.

Dříve propagovaný internacionalismus začal být opouštěn ve prospěch dovolávání se tradice vlastenectví, které místy přerůstalo spíše v nacionalismus. Rovněž se tak začaly ozývat hlasy upozorňující na komunisty opomíjenou romskou otázku.

Autor míní, že právě v té době došlo k velkému rozvoji hnutí skinheads a není překvapivé, že souběžně s touto dobou došlo k velkému nárůstu popularity skupiny Orlík. Rovněž se začínají objevovat i první parapolitické skupiny nebazírující na subkulturním rámci a akcentující politické otázky, které položily základ budoucím politickým formám krajní pravice.

J. Charvát zmiňuje ve své knize Miroslava Dolejšího, který je autorem práce nazvané „*Analýza 17. listopadu*“. V této práci zpochybňuje polistopadový převrat, o němž tvrdil, že byl divadlem sehraným StB pod taktovkou mezinárodního židovstva.

Autor v následujícím textu dodává, že v této době vzniká i týdeník Politika a je vydáván Josefem Tomášem a Josefem Voříškem, v němž byly zveřejňovány texty s obdobným zaměřením.⁴⁴

Představa J. Chmelíka je taková, že vznik Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa (SPR-RSČ) byl z pohledu utváření české krajní pravice nejvýznamnější. 24. února 1990 byla strana založena a jejím předsedou se stal

---

⁴³ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*, Barrister & Principal 2003, str. 180, ISBN: 80-86598-45-4

⁴⁴ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 143-148, ISBN 978-80-7367-098-6

Miroslav Sládek. Ve volbách v roce 1990 strana ještě neuspěla, ale ve volbách 1992 se již SPR-RSČ dostala do České národní rady se ziskem 5,98% hlasů.

J. Charvát má za to, že sama strana se od svého vzniku označovala za stranu ultrapravicovou a orientovala se mimo jiné i na hnutí skinheads, s jehož příslušníky spolupracovala. Toto politické uskupení stále kritizovalo vládu, romské menšiny a přistěhovalce a všechny obviňovala z údajného nárůstu kriminality. Typické pro strany krajní pravice je tzv. izolacionismus, který se projevil protestem proti vstupu České republiky do EU a NATO.

Výše jmenovaný J. Charvát nezapomíná zmínit založení hudební skupiny Orlík. Obsah písní se opírá o antikomunismus a český šovinismus s prvky rasismu, ale v jejich tvorbě zcela chybějí prvky antisemitismu, typické pro neonacismus.

Autor dodává, že hudební skupina Orlík a hnutí skinheads hlásaly myšlenky českého nacionalismu tzv. kališnictví a hájila je od roku 1993 oficiálně zaregistrovaná organizace Vlastenecká liga, kterou vedl Luděk Martinovský. Tato organizace sdružovala rasistické skinheady bez neofašistického a neonacistického zaměření a v polovině 90. let se těšila jisté proslulosti.

Na závěr kapitoly autor doplňuje, že v Brně založil Jiří Fidler ve stejném roce radikálnější organizaci než VL, se jménem Vlastenecká fronta a dostala se fakticky na pozice klasického neofašismu.

Je potřeba si uvědomit, že řada skupin skinhead o registraci vůbec neusilovala. Takovou skupinou byla nejvýraznější organizace Bohemia Hammer Skinheads (BHS). Tato skupina byla neonacisticky zaměřená a vydávala první neonacistické fanziny. Mezi další činnosti patřilo pořádání koncertů spřátelených hudebních skupin z celého světa. Toto uskupení sympatizovalo s rasismem, antisemitismem a militantním aktivismem podle nacistického vzoru. BHS však striktně odsuzovala snahy o veřejné politické aktivity.⁴⁵

J. Charvát na úplný závěr této kapitoly prezentuje svou myšlenku:

„Cestu od nepolitické subkultury k neonacistickému aktivismu, kterou urazilo skinheadské hnutí v Evropě během dvaceti let, prošli čeští skinheads během pouhých tří let.“⁴⁶

---

⁴⁵ tamtéž

⁴⁶ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 148, ISBN 978-80-7367-098-6

2.2. Ultrapravice v ČR v letech 1994 – 1998

J. Charvát přednášející na FSV UK kurz Současný politický extremismus a radikalismus pojednává ve své knize o tom, že v tomto období v roce 1996 dosáhla strana SPR-RSČ historicky nejvyššího volebního úspěchu a tak si upevnila své postavení. Její politické názory se nezměnily a nadále zůstával jejím hlavním prvkem odpor k vládě, důraz na bezpečnost a protiromský rasismus.

Autor dále uvádí, že si SPR-RSČ v roce 1997 založila přidruženou organizaci Republikánská mládež, ve snaze podchytit mladé sympatizanty.

Psal se rok 1998 a strana v předčasných volbách propadla a zůstala mimo parlament. Ztrátu preferencí strany vidí J. Charvát v několika okolnostech. Jedna z nich je ztráty voličů díky medializovaným finančním skandálům spjaté s osobou vůdce Miroslava Sládka. Druhá okolnost, byla, že voliči viděli uspokojení svých představ spíše u ČSSD.

Pro ucelený soubor informací v oficiální politické scéně autor dodává, že v roce 2003 stana Republikánská mládež byla ministerstvem vnitra rozpuštěna a v témže roce vznikla kolem jejich vedoucích kádrů Dělnická strana.⁴⁷

Když se podíváme na neregistrované organizace v období 1992-1996 je charakteristické rozvojem neonacistické části hnutí skinheads. Jeho podobu určovaly dva faktory. Prvním byla hudební scéna (v té době vzniklo v Čechách asi třicet hudebních skupin) a druhým faktorem byly podomácku vyráběné fanziny šířené pomocí PO Boxů.

Neonacistické aktivity se soustřeďovaly především do dvou hlavních oblastí. První byla pořádání hudebních koncertů skinheadských kapel a druhou aktivitou neonacistů bylo pouliční násilí, zaměřené především proti Romům a alternativní mládeži.

J. Charvát uvádí, že policie začala v té době proti neonacistům postupovat tvrději, poté, co čeští stoupenci tohoto směru spáchali několik rasově motivovaných vražd, především zavraždění súdánského studenta Hassana Abdelradiho v roce 1997.

Po té, co de facto zanikla BHS se v roce 1996 nová generace neonacistů, pokouší založit na našem území pobočku mezinárodní neonacistické organizace Blood and Honour (krev a čest, což bylo heslo SS), jež pochází z Anglie. Podle ministerstva

---

⁴⁷ tamtéž

vnitru byla BaH napojena i na britskou teroristickou organizaci Combat 18, ale tato skutečnost se nikdy nepodařila doložit.

Podle autora se BaH dělila na dvě pobočky, a to Pražskou a Plzeňskou. Plzeňská pobočka byla paralyzována policejní akcí v roce 1999 a většina vůdců zatčena. Pražská pobočka se pozvolna transformovala do nového uskupení Národní odpor.

Národní odpor se už více orientoval na politiku a pokusil se několikrát založit vlastní registrované občanské sdružení.⁴⁸

2.3. Ultrapravice v ČR v letech 1999 – 2001

Na přelomu let 1998 – 1999, jak píše J. Charvát vznikla v Rakovníku pod vedením Vladimíra Skoupého nová organizace krajní pravice Národní aliance (NA). Netrvalo dlouho a získala legální statut občanského sdružení registrovaného na MVČR.

Národní aliance se ideologicky nevzdalovala neonacistickým skinheads, jelikož z nich vycházela, i když se pokoušela používat formulace nepřekračující trestní řád.

Autor dále uvádí, že při veřejných vystoupeních Národní aliance v roce 1999 došlo také k veřejnému popírání holocaustu. Toto mělo za následek k rozpoutání debaty o tzv. osvětimské lži, vedoucí v roce 2001 k uzákonění její trestnosti.

Psal se rok 2000 a ministr vnitra Miroslav Grulich Národní alianci rozpouští, ovšem většina jejích aktivistů přešla k nově vznikající straně Národní sociální blok.

2.4. Ultrapravice v ČR v letech 2002 – 2005

Jak uvádí J. Chmelík ve své knize k začátku tohoto období:

„Po rozpadu Národně sociálního bloku vzniklo na českém krajně pravicové scéně krátké „mocenské vakuum“.“⁴⁹

Toto mocenské vakuum bylo způsobeno, jak se v Charvátově knize píše, tím že Vlastenecká fronta byla oslabena štěpením, Národní aliance zakázána a Národně sociální blok se rozpadl. Díky tomu se většina bývalých aktivistů přesunula zpět k subkulturní činnosti.

---

⁴⁸ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 150, ISBN 978-80-7367-098-6

⁴⁹ ⁴⁹ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 153, ISBN 978-80-7367-098-6

2.5. Ultrapravice v ČR v letech 2005 – současnost

K dvěma významným událostem došlo na krajně pravicové scéně v roce 2005. Jak míní J. Charvát první významnou událostí bylo to, že politické strany spolu začaly vyjednávat o společné volební koalici pro volby v roce 2006.

Druhou významnou událostí bylo založení neregistrované organizace Národní korporativismus (NK), která jak se domnívá J. Charvát aktivovala neonacistickou scénu.

Národní korporativismus vychází z neonacistického prostředí, ale snaží se vystupovat jako nacionalistická organizace. Mezi spolupracovníky této strany můžeme zařadit Dělnickou stranu a také Národní odpor. V roce 2006, v průběhu voleb, byli někteří zástupci Národního korporativismu uvedeni na kandidátce Práva a spravedlnosti (registrovaná organizace, která si svůj název vybrala po vzoru polské vládní strany Právo a spravedlnost).⁵⁰

J. Charvát na závěr kapitoly věnované politickému extremismu a radikalismu v České republice po roce 1989 uvádí:

„Pro krajní pravici v České republice je typická vysoká míra heterogenosti a pružnosti. Aktivisté krajní pravice několikrát prokázali schopnosti pružně reagovat na změny vnější situace a několikrát také dokázali změnit formy svého veřejného vystupování. V případě nutnosti subjekty krajní pravice zanikají a jejich aktivisté se přesouvají do nově založených skupin. V rámci aktivit krajní pravice je patrná snaha po moderních přístupech a podchycení společensky atraktivních témat. I z těchto důvodů je pravděpodobné, že krajní pravice zůstane součástí českého politického systému.“⁵¹

---

⁵⁰ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 155, ISBN 978-80-7367-098-6

⁵¹ CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, str. 156, ISBN 978-80-7367-098-6

2.6. Aktuální projev pravicového extremismu v ČR

Bezpečnostní informační služba o vývoji na extremistické scéně v 2. čtvrtletí roku 2011 uvádí toto:

„Bezpečnostní informační služba nezaznamenala ve sledovaném období žádné aktivity extremistů, které by z pohledu zpravodajské služby představovaly reálnou hrozbu a bezprostřední ohrožení demokratických základů České republiky.“⁵²

Jak uvádí zpráva Bezpečnostní informační služby, někteří pravicoví extremisté se pokoušeli ve sledovaném období o nové moderní formy své prezentace a propagace, které by jim podle jejich představ mohly získat nové příznivce.

Jedna z moderních forem je takzvaný hardbass, jehož prezentace spočívá v divokém skupinovém tanci převážně na ruský zpívanou elektronickou hudbu. Pozornosti médií ani policejním orgánů hardbass neunikl, přestože během něj nedochází k nezákonným extremistickým projevům. Sami účastníci těchto setkání to vidí jako odlehčenou formu opozice proti systému. Další pohled účastníků je takový, že by to mělo pomoci oživit a utužit pravicově extremistickou scénu

Obsah zprávy o vývoji extremistické scéně v 2. čtvrtletí roku 2011 dále vypovídá o dalším moderním proudu tzv. Casa Pound (CP). Jeho stoupenci se ztotožňují myšlenky italského fenoménu, který se však objevuje jen u omezeného počtu pravicových extremistů. Staví se proti konzumnímu stylu života, globalizaci a imigraci, důraz je také kladen na sociální otázky a ochranu přírody. Vychází z tradic italského fašismu, ale jsou zde patrné i rysy typické pro extrémní levice, především squatting.

Mezi další typické projevy extremismu patří organizování a realizace Pochodu proti invazi cizích pracovníků a exodu našich lidí, pořádaný Dělnickou mládeží, který se konal 1. května v Brně. Další pochod neonacistů se konal 14. května při příležitosti vzpomínky na Miloše Reha v Litvínově a Mostě.

Jak dále uvádí zpráva Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) zůstávala i v tomto období hlavní nositelkou pravicově vyhraněných názorů. Soustředí se nadále na otázku soužití s romským obyvatelstvem při svých veřejných prezentacích. Pozornost si získala díky dvěma větším akcím a to Pochodem za Patrika – proti rasovému násilí, který se konal 9. dubna v Krupce a dne 25. června podobný pochod

---

⁵² In [online]. [cit. 2011-11-01]. Dostupné z WWW: <http://www.bis.cz/2011-2q-zprava-extremismus.html>

v Přerově. Obou akcí se zúčastnilo zhruba 200 pravicových extremistů, proti kterým protestovali jejich odpůrci z řad místních Romů, antifašistů a aktivistů nejrůznějších nevládních organizací a iniciativ.

Ke konci zprávy je ještě zmíněno, že DSSS ve sledovaném období pokračovala ve spolupráci s německou krajně nacionalistickou Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD). Dne 2. dubna předsedové obou stran podepsali v německé obci Riesa manifest o porušování lidských práv, který označili za významný zlom v jejich spolupráci.⁵³

Poslední věta ve zprávě o vývoji extremistické scéně v 2. čtvrtletí roku 2011 zní:

„V rámci dlouhodobě pasivní české nacionalistické scény nebyl zaznamenán žádný významnější posun.“⁵⁴

V době práce na této bakalářské práci nebyly na internetových stránkách BIS aktuálnější informace na dané téma k dispozici.

---

⁵³ In [online]. [cit. 2011-11-01]. Dostupné z WWW: <http://www.bis.cz/2011-2q-zprava-extremismus.html>

⁵⁴ tamtéž

3. Vztah extremistů k ozbrojeným silám České republiky

„*Extremismus jako bezpečnostní hrozba z hlediska ozbrojených sil*“ nese název nově vydaná příručka, která je určena pro velitele na všech úrovních armády České republiky. V této publikaci se uvádí, že z pohledu politických extremistů jsou ozbrojené složky České republiky součástí systému, proti kterému jsou extremisté v nespřátelené pozici.

Důvodů je hned několik, proč tomu tak je. Jeden z aspektů vychází z propojení ČR s mezinárodními organizacemi, což hlavně platí pro Organizaci Severoatlantické smlouvy (NATO), Evropskou unii (EU) a ve většině případů i pro Organizaci spojených národů (OSN).

Zahraniční mise konané pod křídly těchto organizací, kam jsou vysíláni i čeští vojáci, posiluje nepřátelský pohled extremistů na tyto organizace. Na příslušníky ozbrojených sil, kteří se zúčastňují těchto misí, je pohlíženo jako na žoldáky ve službách systému. Kladného hodnocení se jim dostává pouze při aktivitách na území ČR a to například při pomoci při povodních.

Druhá strana mince extremistického pohledu na AČR je taková, že v této sféře vidí možnosti, jak dosáhnout svého cíle. Těchto cílů mohou extremisté dosáhnout za předpokladů, že dokážou najít místo, kde profesně uplatní své psychické a fyzické dispozice. Vyhovuje jim, že armáda funguje na principu hierarchie a je zde možnost využití fyzické síly a určitá míra agresivity. Další svůj cíl vidí v tom, že pro potřeby extremistické činnosti zde mohou získat potřebné znalosti a dovednosti.⁵⁵

Na základě výše zmíněné poslední věty, vidí příručka „*Extremismus jako bezpečnostní hrozba z hlediska ozbrojených sil*“ zásadní problém, a sice že:

„1. určití extremisté přicházejí do ozbrojených sil ČR s promyšleným cílem pomoci extremismu anebo tento cíl začnou záměrně sledovat během služby v AČR, nebo

2. jiní extremisté jsou v ozbrojených silách ČR bez vazby na určitý promyšlený cíl zaměřený ve prospěch extremismu.“⁵⁶

---

⁵⁵ STEHLÍK, E., SVOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, str. 11-12, ISBN 978-80-7278-568-1

⁵⁶ tamtéž

K tomuto rozdělení publikace dodává, že je patrné větší riziko z hlediska pro bezpečnost ČR první skupina extremistů. Avšak kauzy týkající se sympatie s extremismem, které byly doposud odhaleny, měly prvky druhé kategorie. Výjimkou byla však medializovaná kauza vojáka, který podle Policie ČR cvičil příslušníky ultrapravicové militantní organizace White Justice, bojovému umění určené výhradně pro armádní účely.⁵⁷

Extremista s promyšleným posláním sloužící v ozbrojených silách činí tak z těchto několika uvedených důvodů:

„1. získání výcviku, zkušeností a znalostí pro ozbrojenou činnost v zájmu extremismu,

2. získání informací pro extremistické, či s nimi spřízněné struktury z armádního prostředí,

3. snahy o diskreditaci ozbrojených sil v ČR tak, aby byla ztížena její činnosti proti zájmům extremistů,

4. snahy o ovlivnění chodu ozbrojených sil ve prospěch extremistů“⁵⁸

Je potřeba si uvědomit, že i nepromyšlené působení extremistů ve strukturách ozbrojených sil může poškozovat dobrou pověst AČR, věrohodnost a důležitost této složky bezpečnostního systému. Projevování a prosazování svých názorů například v zahraničních misích může mít za následek neshody s koaličními jednotkami, nebo dokonce s místním obyvatelstvem, kde se mise uskutečňuje.

Za vše výše zmíněné hovoří medializovaná kauza, kdy příslušníci elitního útvaru nosili na svých přilbách namalované symboly divizí SS.⁵⁹

---

⁵⁷ STEHLÍK, E., SVOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, str. 12, ISBN 978-80-7278-568-1

⁵⁸ tamtéž

⁵⁹ tamtéž

3.1. Možné hrozby extremistů ohrožující ozbrojené síly v ČR

Autoři zmiňované příručky, pplk. PhDr. Eduard Stehlík, JUDr. PhDr. Ivo Svoboda, Ph.D., a doc. JUDr. PhDr. Miroslav Mareš, Ph.D., se shodují na tom, že možné hrozby ze strany politických extremistů mohou přijít zvnějšku i zevnitř, nebo může dojít ke společné spolupráci extremistů uvnitř a vně armády. Aktivity směřující z vnějšího prostředí na ozbrojené síly České republiky mohou mít následující podobu:

- Zmocnění se zbraní ať už krádežemi od vojáků, nebo ve skladech ozbrojených sil.
- Znesnadnění či znemožnění účasti armádních sil na operaci, která je pro extremisty vnímána jako nepřijatelná.
- Útoky vedené proti armádním silám během asistenční služby v zahraničí při různých nepokojích např. pod hlavičkou NATO.
- Útok vedený proti vojenské ostraze objektů, které jsou z pohledu extremistů vnímány negativně. Mezi takové objekty se může v budoucnosti zařadit cizí vojenská základna na našem území.⁶⁰

3.2. Jací extremisté mohou vstoupit do ozbrojených sil ČR a kdo je tam může poslat

M. Mareš využil přístupů německého politologa Richarda Stösse, který míní že, jedinec v extremistických strukturách může být zapojen různě intenzivním způsobem. Další konstatování německého politologa vypovídá o tom, že u některých sympatizantů s extremismem se jedná jen o vyjádření krátkodobé provokace či protestu bez dlouhodobého pouta na podstatu extremistické ideologie. Druhá skupina svým extremistickým jednáním vyjadřuje volební postoj. Největší problém je pravidelná účast na extremistických aktivitách a zvláště pak začlenění do extremistických struktur.

Nutno si však, ale uvědomit, že do ozbrojených sil České republiky nemusí být nutně vysíláni jen členové začleněni do extremistické struktury, ale i osoby emočně závislé na někom z extremistické scény (rodinný příslušník, milenec/milenka). Další z možností může být osoba vydíraná ze strany extremistického uskupení, nebo osoba korumpovaná.

---

⁶⁰ STEHLÍK, E., VOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, str. 13, ISBN 978-80-7278-568-1

Začlenění extremisty do ozbrojených sil ČR může vycházet z jeho vlastní iniciativy, nebo může být vyslán organizací. Zpravidla to bývá vedení organizace, nebo její speciální zpravodajská služba za předpokladu, že touto speciální složkou organizace disponuje. Mohou se vyskytnout i případy, kdy obdobná organizace vyše infiltrátora na popud zpravodajské služby cizí moci se kterou tuzemská organizace spolupracuje.⁶¹

3.3. Jak se postupuje proti extremismu v ČR a v armádě ČR

Stát i Armáda České republiky proti extremismu vystupují prostřednictvím protixtremistické politiky. Hlavními zbraněmi jsou prostředky právní represe především v trestním právu a v širším kontextu i právu ústavním.

Mezi další činnosti patří vypořádání se argumentačně s extremistickými přístupy a předkládání vlastního řešení politických a společenských problémů. V neposlední řadě je to obecná osvěta a dělání věcí, které vedou k podpoře demokratického uvědomění, aby se posílila imunita občanů vůči extremismu.

4. května 2009 byl vládou ČR schválen dokument nesoucí název „*Strategie boje proti extremismu*“. V tomto dokumentu je obsažená koncepce protixtremistické politiky České republiky a je postavena na pěti pilířích.⁶²

1. pilíř – Komunikací proti demagogii
2. pilíř – Vědomostí proti totalitářům
3. pilíř – Jednotná protixtremistická platforma
4. pilíř – Odbornost a imunita⁶³

V třetí koncepci boje proti extremismu pro rok 2011 se v kapitole Systémové a paušální zamezení infiltrace extremistů uvádí k 4. pilíři toto:

„Ministerstvo obrany bude pokračovat v nastaveném systému lustrací nových uchazečů v policejních databázích. Dále bude pokračovat v opatřeních v oblasti personální a preventivní. Jde zejména o tyto úkoly:

a) podle potřeb vojenských útvarů a zařízení dokončit proškolení

⁶¹ STEHLÍK, E., SVOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, str. 15, ISBN 978-80-7278-568-1

⁶² tamtéž

⁶³ tamtéž

zaměstnanců (vojáků z povolání a občanských zaměstnanců), kteří dosud nebyli proškoleni v dané problematice;

b) proškolovat nové vojáky z povolání po nástupu do základního výcviku (úkol zabezpečovat příslušníky Vojenské policie) v dané problematice;

c) pokračovat v odborné přípravě příslušníků Vojenské policie, kteří se zabývají lektorskou činností v oblasti extremismu;

d) zveřejňovat materiály k problematice extremismu na intranetových stránkách k prevenci sociálně nežádoucích jevů;

e) pozornost věnovat přijímání nových zájemců o služební poměr vojáka z povolání.“⁶⁴

5. pilíř – Efektivně a korektně proti násilí ⁶⁵

Všech pět pilířů a koncepce boje proti extremismu se promítají i do armádního prostředí. Resort Ministerstva obrany ještě bojuje proti extremismu resortní „Koncepcí prevence sociálně nežádoucích jevů“, která vychází z celkového vládního „Programu sociální prevence a kriminality“.⁶⁶

3.4. Kdo postupuje proti extremismu v ČR a v armádě ČR

V České republice se proti extremismu staví na odpor celá řada státních i nestátních orgánů a institucí. Vláda však hraje hlavní roli, jelikož schvaluje celou řadu důležitých koncepčních dokumentů. Naproti tomu Ministerstvo vnitra vystupuje především v koordinační roli v oblasti protiextremistické politiky.

Ministerstvo obrany má ve svém resortu komisy, zabývající se prevencí sociálně nežádoucích jevů a celou řadu poradců v problematice extremismu. Zpravodajskými činnosti je pověřeno Vojenské zpravodajství. Samotné odhalování a vyšetřování kriminální činnosti v oblasti extremismu v armádě České republiky má na svých ramenou Vojenská policie.

---

⁶⁴ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW: <http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocnizpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>

⁶⁵ STEHLÍK, E., SVOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, str. 15, ISBN 978-80-7278-568-1

⁶⁶ tamtéž

Ministerstvo spravedlnosti a vězeňský systém jsou činné v oblasti justiční v boji proti extremismu. O oblast prevence se stará Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Do protiextremistických aktivit se také zapojují krajské a obecní úřady.⁶⁷

„Součástí celkové politiky proti extremismu nejsou aktivity různých variant extremismu, které směřují proti extremistům z jiných, nepřátelených částí politického spektra, protože jejich činnost určité extremistické směry posiluje.“⁶⁸

---

⁶⁷ STEHLÍK, E., SVOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, str. 16, ISBN 978-80-7278-568-1

⁶⁸ tamtéž

4. Trestně právní aspekty projevů extremismu

Kapitola věnována trestně právním aspektům v příručce „*Extremismus jako bezpečnostní hrozba*“ od I. Svobody uvádí, že pojem extremismus v ČR je pojmem hojně užívaným a v zásadě úředním, ale není pojmem právním ve smyslu zakotvení v normách právního řádu ČR. Z toho plyne, že není pojmem používaným v trestním zákoně, ani v trestním řádu.

Dále I. Svoboda z Univerzity obrany v Brně píše ve svém díle, že pokud chceme posuzovat projev extremismu, musíme vycházet z toho, že tento pojem zahrnuje typově velké množství oblastí i rozmanité formy projevu. Takovéto projevy mohou mít podobu násilné činnosti, symbolické vyjádření, obstrukční jednání, schválnosti a provokace. Podle trestního zákoníku však nejsou všechny tyto projevy extremismu postižitelné.

Současná právní úprava účinná od 1. 1. 2010 podala jak státu, tak orgánům činných v trestním řízení k řešení problému extremismu kvalitnější i kvantitativnější nástroje, než umožňoval starý zákon.

I. Svoboda dále míní, že s nárůstem agresivity a násilí při projevech extremismu k menšinám a rovněž v souvislosti s odmítavým postojem většiny společnosti vůči projevům extremistů se také změnily i trestní sankce za delikty charakteru projevů extremismu. Odborná veřejnost těmto trestným činům říká trestné činy z nenávisti.⁶⁹

I. Svoboda, stejně jako trestní zákoník tyto trestné činy z nenávisti rozděluje v širším a užším pojetí:

Širší pojetí:

„V nejobecnější rovině může být trestným činem z nenávisti v zásadě každý úmyslný trestný čin, přičemž taková nenávist tvoří obecnou přitěžující okolnost dle § 42 písm. b) trestního zákoníku.“⁷⁰

---

⁶⁹ tamtéž

⁷⁰ STEHLÍK, E., SVOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, str. 64, ISBN 978-80-7278-568-1

§ 42

b) *spáchal trestný čin ze ziskuchtivosti, z pomsty, z národnostní, rasové, etnické, náboženské, třídní či jiné podobné nenávisti nebo z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky.*⁷¹

Užší pojetí:

*V užším slova smyslu jde o trestný čin z nenávisti tehdy, jestliže je tato nenávist přímo známkou skutkové podstaty.*⁷²

I. Svoboda dále píše, že současná právní úprava spatřuje trestnou činnost s projevy extremismu, čili trestné činy z nenávisti ve skutcích viz příloha č. 1.

---

⁷¹In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:

<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

⁷²STĚHLÍK, E., SVOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, str. 64, ISBN 978-80-7278-568-1

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5. Výzkumné šetření znalostí problematiky extremismu a možné hrozby v Armádě České republiky

5.1. Cíl výzkumu

Cílem výzkumu je zjištění skutečných znalostí příslušníků AČR o problematice extremismu a souvisejících fenoménů. Při výzkumu jsme předpokládali pouze základní znalosti tohoto problému, ať už tlakem médií, jiných informačních zdrojů či na základě absolvovaných školení.

5.2. Metoda výzkumu

Sonda do znalostí příslušníků AČR o problematice extremismu a souvisejících fenoménů byla provedena metodou kvantitativního výzkumu. Pro sběr dat a testování hypotéz byla zvolena metoda dotazování.

Dotazník byl autorem práce po důkladném zvážení otázek vyhotoven, osobně předložen respondentům k vypracování. Vyplnění dotazníku bylo bez časového omezení a byla zaručena anonymita respondentů.

Dotazník obsahuje 8 otevřených otázek viz příloha č. 2.

5.3. Výzkumný vzorek

Výzkum byl proveden u 25. protiletadlové raketové brigády ve Strakonících. Zkoumaný vzorek byl sestaven z příslušníků 252. protiletadlového raketového oddílu.

Za účelem dotazníkového šetření bylo osloveno 138 respondentů z různých baterií skládající se z 252. protiletadlového raketového oddílu. Věková hranice není uvedena z důvodu široké škály ročníků. Všichni respondenti jsou muži.

Sběr dat proběhl osobně autorem práce na přelomu roku 2011/2012.

Návratnost dotazníků byla 100%, šetření nikdo neodmítnul.

5.4. Hypotézy

Při stanovení hypotéz jsme vycházeli z předpokladu, že dosavadní informovanost o extremismu ve složkách AČR je základní, možná až mizivá.

Podnětem k těmto hypotézám byla účast na několika přednáškách pod taktovkou Vojenské policie České republiky (dále jen VP), které se podle našeho názoru minuly účinkem, a osvětlení dané problematiky od důstojníků VP bylo žalostné.

HYPOTÉZA 1: Skutečné znalosti o problematice extremismu a souvisejících fenoménech u příslušníků Strakonické brigády jsou nedostatečné nebo žádné.

HYPOTÉZA 2: Skutečné znalosti u příslušníků Strakonické brigády o dopadu aktivní činnosti extremistů v AČR jsou nedostatečné nebo žádné.

Hypotézu č. 1 nám ověří otázky č. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8.

Hypotézu č. 2 nám ověří otázka č. 5.

5.5. Interpretace výsledných hodnot výzkumu

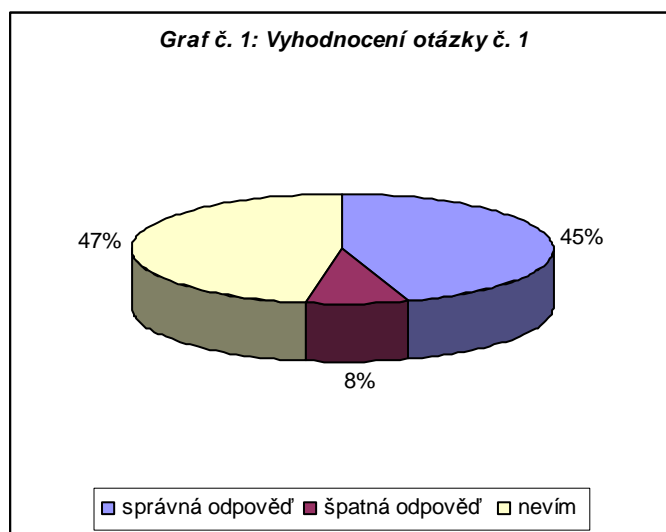
Při zpracování výsledných hodnot byly použity grafy a výsledky o počtu odpovědí jsou uváděny v procentech.

Celkový počet respondentů činí 138 (100 %)

Každá otázka z dotazníku byla rozebrána na správnou či špatnou odpověď a frekventovaně byla využita varianta „nevím“. U každé otázky uvádíme variaci správných i špatných odpovědí.

U některých otázek (otázky č. 1, 3) si autor ponechává právo subjektivně určit, co je správná či špatná odpověď.

Otázka č. 1: Co si představujete pod pojmem extremismus?

Na otázku č. 1 odpovědělo správně 45 % (62 respondentů), špatně zodpovědělo otázku 8 % (11 respondentů) a odpověď „nevím“ zvolilo 47 % (65 respondentů).

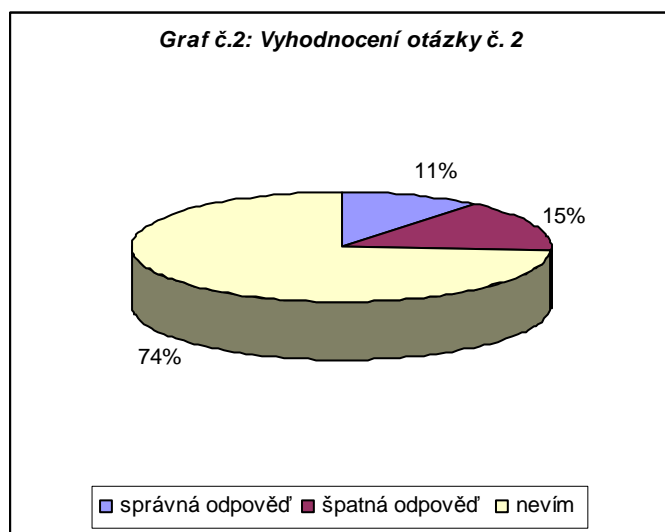
V otázce č. 1 jsou akceptovány odpovědi, které obsahují slova jako netolerance, protidemokratické, protiústavními či protizákonné jednání apod. formulace.

Pro představu uvádíme některé odpovědi, které byly označeny, jako správné: Ideologie mimo hlavní proud, potlačování všeobecných práv a svobod, útočí proti základním demokratickým ústavním principům, nepřátelské nedemokratické postoje, použití násilí, hrozby násilí, agresivita, kritika demokracie...

Mezi špatné odpovědi jsou řazeny takové odpovědi, které jsou nejednoznačné, neúplné či zavádějící.

Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná univerzálně platná definice, ponechává si autor práce právo subjektivně určit, co je správná či špatná odpověď.

Otázka č. 2: Jaké ideologie spadají pod pravicový extremismus?

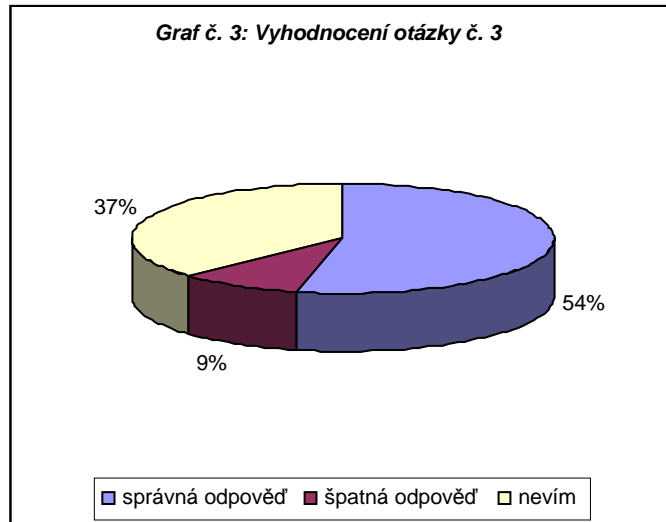
Na otázku č. 2 odpovědělo správně 11 % (15 respondentů), špatně zodpovědělo otázku 15 (21 respondentů) a odpověď „nevím“ zvolilo 74 % (102 respondentů).

V otázce č. 2 jsou mezi správné odpovědi řazeny odpovědi – pravicový nacionalismus, fašismus a nacismus, neofašismus, neonacismus.

Mezi špatnými odpovědi se objevilo např. anarchismus, komunismus, leninismus apod.

Z grafu č. 2 je patrné, že drtivá většina zvolila odpověď „nevím“.

Otázka č. 3: Jak byste charakterizovali (vzhled, myšlení, oděv, mluva, hudba...) stoupence pravicového extremismu?

Na otázku č. 3 odpovědělo správně 54 % (74 respondentů), špatně zodpovědělo otázku 9 % (13 respondentů) a odpověď nevím zvolilo 37 % (51 respondentů).

Tato otázka byla vyhodnocena s největším počtem správných odpovědí. Objevovali se odpovědi:

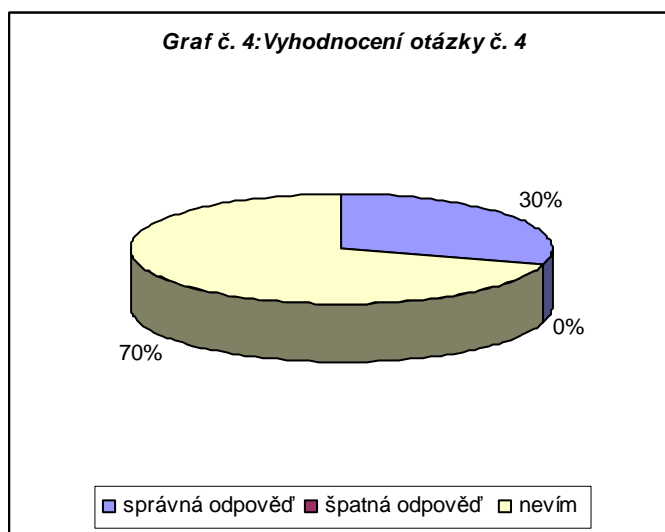
Vzhled – v současné době nikterak nevybočující, kratší vlasy, tetování – symbolika mytologie severský národů (Vikingů, Keltů), hákový kříž, číselné symboly (88 Heil Hitler, 18 Adolf Hitler), hesla jako je „*Čechy Čechům*“, „*Nic než národ*“, „*Blaho vlasti budiž nejvyšším zákonem*“.

Oděv – letecké bundy „bomberů“, těžké okované kožené boty „martensky“, kšandy, oblíbené značky – Dr. Martens, Hooligan, Lonsdale, Fred Perry, Conspale (obsahuje NSDAP), Pit Bull a další.

Hudba – skupiny Orlík, Vlajka, Braník, Diktátor, Útok, White Power Music (WPM).

Myšlení – rasistické, antisemitské, nedemokratické...

Otázka č. 4: Které instituce mají ve své kompetenci osvětu a prevenci extremismu?

Na otázku č. 4 odpovědělo správně 30 % (41 respondentů), špatně zodpovědělo otázku 0 % (0 respondentů) a odpověď „nevím“ zvolilo 70 % (97 respondentů).

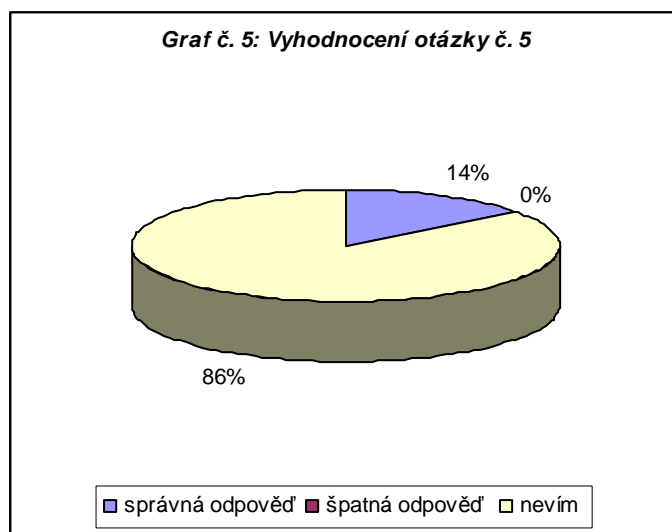
Jak je z grafu patrné, respondenti volili nejčastěji variantu nevím.

Nebyla ani jedna špatná odpověď.

Mezi odpověďmi se nejčastěji objevil termín - škola, v menším množství se dále pak objevila odpověď - Ministerstvo obrany, jednou se objevily odpovědi – Ministerstvo vnitra, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Otázka č. 5: Jak extremisté mohou ohrozit ozbrojené síly ČR?

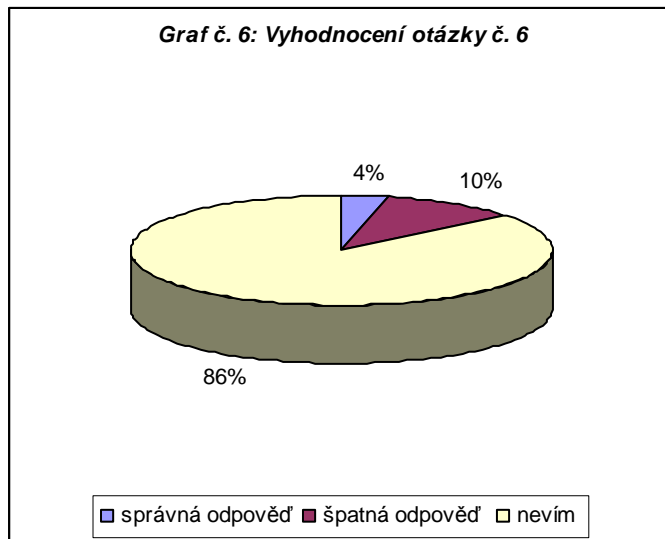

Na otázku č. 5 odpovědělo správně 14 % (20 respondentů), špatně zodpovědělo otázku 0 % (0 respondentů) a odpověď „nevím“ zvolilo 86 % (118 respondentů).

Jak graf napovídá, opět vévodila možnost odpovědi „nevím“.

Pro představu správných odpovědí některé uvádíme – krádeže zbraní, krádež munice, zneužití vojenského výcviku, získání citlivých informací.

Otázka č. 6: Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

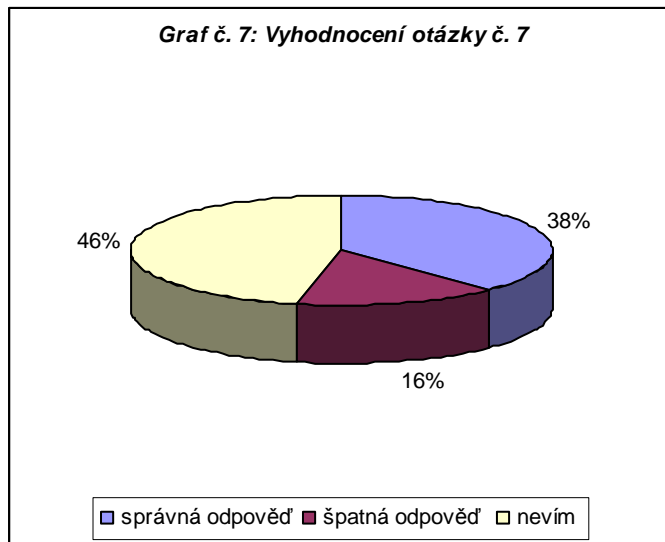
Na otázku č. 6 odpovědělo správně 4 % (5 respondentů), špatně zodpovědělo otázku 10 % (14 respondentů) a odpověď „nevím“ zvolilo 86 % (119 respondentů).

Správná odpověď zní – Thórovo kladivo (jedná se o válečné kladivo Mjöllnir boha Thora, symbol populární u neonacistů).

Tento symbol poznalo pouhých 5 respondentů.

Mezi špatnou odpověď byla zařazena odpověď – kotva, pekelné kladívko.

Otázka č. 7: Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

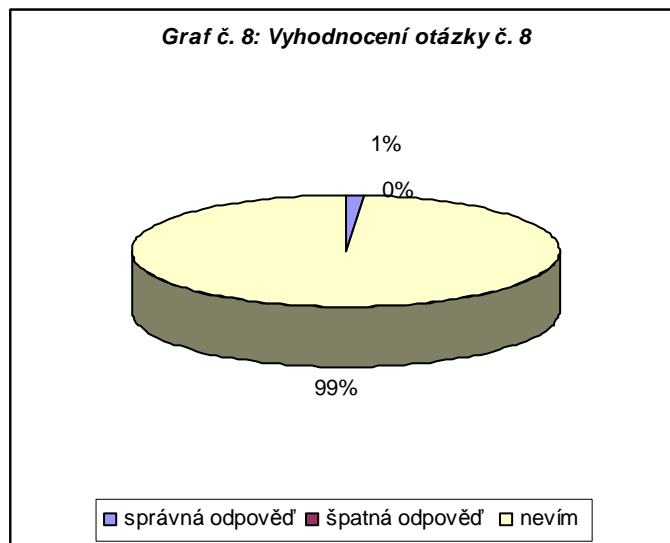

Na otázku č. 7 odpovědělo správně 38 % (56 respondentů), špatně zodpovědělo otázku 16 % (23 respondentů) a odpověď „nevím“ zvolilo 46 % (69 respondentů).

Špatná odpověď – znázorňuje symbol Skinheads, fašismus, blesk, symbol znázorňuje pozdrav Heil Hitler.

Za správné odpovědi byly považovány ty odpovědi, které obsahovaly termíny – zkratka SS, ochranné oddíly – Schutzstaffeln, NSDAP, SS – německé vojenské jednotky.

Otázka č. 8: Co Vám říká pojem „14 slov“?

Na otázku č. 8 odpovědělo správně 1 % (2 respondenti), špatně zodpovědělo otázku 0 % (0 respondentů) a odpověď „nevím“ zvolilo 99 % (136 respondentů).

Správná odpověď – „14“ znamená 14 slov – „We must secure the existence of our race and future for white children“, podle českého překladu se někdy užívá termín 10 slov – „My musíme chránit existenci naší rasy a budoucnost bílých dětí“.

5.6. Ověření hypotéz

HYPOTÉZA 1: Skutečné znalosti o problematice extremismu a souvisejících fenoménech u příslušníků Strakonické brigády jsou nedostatečné nebo žádné.

Z hodnot, které zachycují výše uvedené grafy (č. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8) můžeme konstatovat, že skutečné znalosti o problematice extremismu jsou žalostné. V grafech (č. 1, 2, 4, 6, 7, 8) převládá termín „nevím“, pouze u grafu č. 3 byla většina správných odpovědí. Tudíž můžeme hypotézu **POTVRDIT**.

HYPOTÉZA 2: Skutečné znalosti u příslušníků Strakonické brigády o dopadu aktivní činnosti extremismů v AČR jsou nedostatečné nebo žádné.

Tuto hypotézu nám potvrdí otázka č. 5. Z grafu č. 5 můžeme vyčíslit absolutní převahu termínu „nevím“. Ze šetření vyplývá, že i tuto hypotézu můžeme **POTVRDIT**.

Závěr

Cílem této práce bylo v teoretické části zmapovat základní termíny, vývoj a rozdělení pravicového extremismu. Následovala kapitola o vývoji pravicového extremismu u nás po roce 1989 až do současnosti. Třetí kapitola obsahovala témata o vztahu extremistů k ozbrojeným silám České republiky a možné hrozby vlivem jejich působení.

V praktické části této práce jsem si dal za cíl zjištění skutečných znalostí příslušníků AČR o problematice extremismu a souvisejících fenoménů. Při výzkumu jsem předpokládal pouhé základní znalosti tohoto problému.

Na samotném začátku šetření jsem si stanovil dvě hypotézy. Hypotézu č. 1 – *„Skutečné znalosti o problematice extremismu a souvisejících fenoménech u příslušníků Strakonické brigády jsou nedostatečné nebo žádné“* a hypotézu č. 2 – *„Skutečné znalosti u příslušníků Strakonické brigády o dopadu aktivní činnosti extremistů v AČR jsou nedostatečné nebo žádné.“*

Na základě dotazníkového šetření je jasně patrné, že představa o této problematice je absolutně minimální a obě dvě mé domněnky byly potvrzeny. Ministerstvo obrany České republiky vynakládá nemalé prostředky na osvětu a postupy, které mají bojovat s extremistickými aktivitami, ale výzkum, který jsem provedl vykazuje opak. Ukázalo se, že besedy v Posádkovém domě armády s Vojenskou policií neměly vůbec žádný dopad. Další pokus Ministerstva obrany v podobě příručky *„Extremismus jako bezpečnostní hrozba“*, která byla určena především velitelům, aby jim nabídla argumentační sílu při diskuzích se svými vojáky. Poté, co se jim dostala do ruky nezavládla informovanost a osvěta, ale stále se koupeme ve stojaté a zrádné vodě nevědomosti o dané problematice.

V žádném případě nechci kritizovat obsah a zpracování uvedené příručky, ale spíš mám na mysli lhostejný přístup lidí, kterým se tato publikace dostala a nenaložili s ní tak, k čemu byla určena. Všichni by jsme si měli být vědomi úkolu a významu ozbrojených sil v demokratické společnosti a snažit se navazovat na tradice.

Seznam grafů

Graf č. 1: Vyhodnocení otázky č. 1

Graf č. 2: Vyhodnocení otázky č. 2

Graf č. 3: Vyhodnocení otázky č. 3

Graf č. 4: Vyhodnocení otázky č. 4

Graf č. 5: Vyhodnocení otázky č. 5

Graf č. 6: Vyhodnocení otázky č. 6

Graf č. 7: Vyhodnocení otázky č. 7

Graf č. 8: Vyhodnocení otázky č. 8

Použitá literatura

1. ČERNÝ, P. 2005. *Politický extremismus a právo*. Eurolex Bohemia, s. r. o., Praha 2005, ISBN 80–86861-84–4.
2. GELLNER, A. *Národy a nacionalismus*, Hříbal Praha 1993, ISBN 80–901381-1-X
3. CHARVÁT, J. *Současný politický extremismus a radikalismus*, Portál, s. r. o., Praha 2007, ISBN 978-80-7367-098-6
4. CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*, Lidne Praha, a. s. 2001, ISBN 80-7201-265-7
5. Kolektiv autorů: *Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie*, Asi-milovaní, a. s. 2009, ISBN: 978-80-254-7147-0
6. MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*, Barrister & Principal 2003, ISBN: 80-86598-45-4
7. STEHLÍK, E., SVOBODA, I., MAREŠ, M. *Extremismus jako bezpečností hrozba*, Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad Dobruška 2011, ISBN 978-80-7278-568-1
8. ŠÍŠKOVÁ, T. *Výchova k toleranci a proti rasismu* Portál, s. r. o., Praha 1998, ISBN 80-7178-285-8

Internetové zdroje:

1. In [online]. [cit. 2011–11-01]. Dostupné z WWW:
<http://www.policie.cz/clanek/prevence-informace-o-extremismu-co-je-extremismus.aspx>
2. In [online]. [cit. 2011–11-01]. Dostupné z WWW:
http://www.bis.cz/a_ismy.html
3. In [online]. [cit. 2011–11-01]. Dostupné z WWW:
<http://www.bis.cz/2011-2q-zprava-extremismus.html>
4. In [online]. [cit. 2011–11-01]. Dostupné z WWW:
<http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>
5. In [online]. [cit. 2011–12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>
6. In [online]. [cit. 201112–11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmscode=UE7Q7ZK2>

Přílohy

Příloha č. 1: Paragrafy trestního zákoníku obsahující trestné činy týkající se extremismu

Příloha č. 2: Vzor nevyplněného předloženého dotazníku

Příloha č. 3: Ukázky vyplněných dotazníků respondenty

§ 140

Vražda

(1) *Kdo jiného úmyslně usmrtí, bude potrestán odnětím svobody na deset až osmnáct let.*

(2) *Kdo jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem nebo po předchozím uvážení, bude potrestán odnětím svobody na dvanáct až dvacet let.*

(3) *Odnětím svobody na patnáct až dvacet let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2*

a) na dvou nebo více osobách,

b) na těhotné ženě,

c) na dítěti mladším čtrnácti let,

d) na úřední osobě při výkonu nebo pro výkon její pravomoci,

e) na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti,

f) na zdravotnickém pracovníkovi při výkonu zdravotnického zaměstnání nebo povolání, nebo na jiném, který plnil svoji obdobnou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona,

*g) **na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,***

h) opětovně,

i) zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem, nebo j) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch nebo ve snaze zakrýt nebo usnadnit jiný trestný čin nebo z jiné zavrženíhodné pohnutky.

(4) *Příprava je trestná.⁷³*

§ 145

Těžké ublížení na zdraví

---

⁷³ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

(1) Kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let.

(2) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) na dvou nebo více osobách,

b) na těhotné ženě,

c) na dítěti mladším čtrnácti let,

d) na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti,

e) na zdravotnickém pracovníkovi při výkonu zdravotnického zaměstnání nebo povolání, nebo na jiném, který plnil svoji obdobnou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona,

f) na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,

g) opětovně, nebo

h) ze zavrženíhodné pohnutky.

(3) Odnětím svobody na osm až patnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(4) Příprava je trestná.⁷⁴

§ 146

Ublížení na zdraví

(1) Kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

---

⁷⁴ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

- a) na těhotné ženě,
- b) na dítěti mladším čtrnácti let,
- c) na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti,
- d) na zdravotnickém pracovníkovi při výkonu zdravotnického zaměstnání nebo povolání, nebo na jiném, který plnil svoji obdobnou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona, nebo
- e) **na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání.**

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví.

(4) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.⁷⁵

§ 149

Mučení a jiné nelidské a kruté zacházení

(1) Kdo mučením nebo jiným nelidským a krutým zacházením v souvislosti s výkonem pravomoci orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci působí jinému tělesné nebo duševní utrpení, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako úřední osoba, b) spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti,
- c) **spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,**
- d) spáchá-li takový čin nejméně se dvěma osobami, nebo e) spáchá-li takový čin opětovně.

---

⁷⁵ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmscode=UE7Q7ZK2>

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na těhotné ženě,
- b) spáchá-li takový čin na dítěti mladším čtrnácti let,
- c) spáchá-li takový čin zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem, nebo
- d) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.

(4) Odnětím svobody na osm až patnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(5) Příprava je trestná.⁷⁶

§ 170

Zbavení osobní svobody

(1) Kdo jiného bez oprávnění uvězní nebo jiným způsobem zbaví osobní svobody, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až osm let.

(2) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
- b) **spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,**
- c) způsobí-li takovým činem fyzické nebo psychické útrapy,
- d) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví, nebo
- e) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na osm až patnáct let bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt, nebo
- b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

(4) Příprava je trestná.⁷⁷

---

⁷⁶ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:

<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

⁷⁷ tamtéž

§ 171

Omezování osobní svobody

(1) *Kdo jinému bez oprávnění brání užívat osobní svobody, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.*

(2) *Odnětím svobody až na tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 v úmyslu usnadnit jiný trestný čin.*

(3) *Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,*

a) *spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,*

b) **spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,**

c) *způsobí-li takovým činem fyzické nebo psychické útrapy,*

d) *způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví, nebo*

e) *spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.*

(4) *Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,*

a) *způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt, nebo b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.*⁷⁸

§ 172

Zavlečení

(1) *Kdo jiného lstí, násilím nebo hrozbou násilí nebo jiné újmy zavleče do ciziny, nebo ho přiměje, aby se do ciziny odebral, nebo ho odvrací od návratu z ciziny, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až osm let.*

(2) *Stejně bude potrestán, kdo jiného lstí, násilím nebo hrozbou násilí nebo jiné újmy zavleče z ciziny do České republiky, nebo ho přiměje, aby se do České republiky odebral, nebo ho odvrací od návratu z České republiky.*

---

⁷⁸ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,
- b) **spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,**
- c) způsobí-li takovým činem fyzické nebo psychické útrapy,
- d) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví, nebo
- e) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(4) Odnětím svobody na osm až patnáct let bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 smrt, nebo
- b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

(5) Příprava je trestná.⁷⁹

§ 175

Vydírání

(1) Kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
- b) spáchá-li takový čin nejméně se dvěma osobami,
- c) spáchá-li takový čin se zbraní,
- d) způsobí-li takovým činem značnou škodu
- e) spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti, nebo

---

⁷⁹ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

f) spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- b) spáchá-li takový čin v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání trestného činu vlastizrady (§ 309), teroristického útoku (§ 311) nebo teroru (§ 312), nebo
- c) způsobí-li takovým činem škodu velkého rozsahu.

(4) Odnětím svobody na osm až šestnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(5) Příprava je trestná.⁸⁰

§ 176

Omezování svobody vyznání

(1) Kdo násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné újmy

- a) nutí jiného k účasti na náboženském úkonu,
  - b) zdržuje jiného bez oprávnění od takové účasti, nebo
  - c) jinému v užívání svobody vyznání jinak brání,
- bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) na nejméně třech osobách, nebo
- b) se zbraní.⁸¹

§ 179

Porušování svobody sdružování a shromažďování

---

⁸⁰ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:

<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prmscode=UE7Q7ZK2>

⁸¹ tamtéž

(1) *Kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy omezuje ve výkonu jeho sdružovacího nebo shromažďovacího práva, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.*

(2) *Kdo se v souvislosti se shromážděním, které podléhá oznamovací povinnosti, násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí protíví pořádkovým opatřením svolavatele nebo určených pořadatelů takového shromáždění, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.⁸²*

§ 228

Poškození cizí věci

(1) *Kdo zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.*

(2) *Stejně bude potrestán, kdo poškodí cizí věc tím, že ji postříká, pomaluje či popíše barvou nebo jinou látkou.*

(3) *Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,*

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 na věci svědka, znalce nebo tlumočnicka pro výkon jejich povinnosti,

b) spáchá-li takový čin na věci jiného pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,

c) spáchá-li takový čin na věci, která požívá ochrany podle jiného právního předpisu, nebo

d) způsobí-li takovým činem značnou škodu.

(4) *Odnětím svobody na dvě léta až šest let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu.⁸³*

---

⁸² In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:

<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

⁸³ tamtéž

§ 329

Zneužití pravomoci úřední osoby

(1) Úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch.

a) vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

b) překročí svou pravomoc, nebo

c) nesplní povinnost vyplývající z její pravomoci, bude potrestána odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až deset let bude pachatel potrestán,

a) opatří-li činem uvedeným v odstavci 1 sobě nebo jinému značný prospěch,

b) spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,

c) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci,

d) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v činnosti právnické nebo fyzické osoby, která je podnikatelem,

e) spáchá-li takový čin zneužívaje bezbrannosti, závislosti, tísně, rozumové slabosti nebo nezkušenosti jiného, nebo

f) způsobí-li takovým činem značnou škodu.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

a) opatří-li činem uvedeným v odstavci 1 sobě nebo jinému prospěch velkého rozsahu, nebo

b) způsobí-li takovým činem škodu velkého rozsahu.

(4) Příprava je trestná.⁸⁴

---

⁸⁴ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prmscode=UE7Q7ZK2>

§ 352

Násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci

(1) Kdo skupině obyvatelů vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Kdo užije násilí proti skupině obyvatelů nebo jednotlivci nebo jim vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu **pro jejich skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že jsou skutečně nebo domněle bez vyznání**, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(3) Stejně jako v odstavci 2 bude potrestán, kdo se spolčí nebo srotí ke spáchání takového činu.⁸⁵

§ 355

Hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob

(1) Kdo veřejně hanobí

a) některý národ, jeho jazyk, některou rasu nebo etnickou skupinu, nebo

b) skupinu osob pro jejich skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že jsou skutečně nebo domněle bez vyznání, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody až na tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) nejméně se dvěma osobami, nebo

b) tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem.⁸⁶

---

⁸⁵ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:

<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

⁸⁶ tamtéž

§ 356

Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod

(1) *Kdo veřejně podněcuje k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.*

(2) *Stejně bude potrestán, kdo se spolčí nebo srotí k spáchání činu uvedeného v odstavci 1.*

(3) *Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,*

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo

b) účastní-li se aktivně takovým činem činnosti skupiny, organizace nebo sdružení, které hlásá diskriminaci, násilí nebo rasovou, etnickou, třídní, náboženskou nebo jinou nenávist.⁸⁷

§ 400

Genocidium

(1) *Kdo v úmyslu zničit úplně nebo částečně některou rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou, třídní nebo jinou podobnou skupinu lidí*

a) uvede příslušníky takové skupiny do takových životních podmínek, které mají přivodit jejich úplné nebo částečné fyzické zničení,

b) provede opatření směřující k tomu, aby se v takové skupině bránilo rození dětí,

c) násilně převádí děti z jedné takové skupiny do druhé, nebo

d) způsobí příslušníkovi takové skupiny těžkou újmu na zdraví nebo smrt, bude potrestán odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo výjimečným trestem.

(2) *Stejně bude potrestán, kdo k činu uvedeném v odstavci 1 veřejně podněcuje.*

(3) *Příprava je trestná.⁸⁸*

---

⁸⁷ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

§ 401

Útok proti lidskosti

(1) Kdo se v rámci rozsáhlého nebo systematického útoku zaměřeného proti civilnímu obyvatelstvu dopustí

a) vyhlazování lidí,

b) zotročování,

c) deportace nebo násilného přesunu skupiny obyvatelstva,

d) znásilnění, sexuálního otroctví, vynucené prostituce, vynuceného těhotenství, vynucené sterilizace nebo jiné obdobné formy sexuálního násilí,

e) perzekuce skupiny obyvatelstva **na politickém, rasovém, národnostním, etnickém, kulturním nebo náboženském základě, z důvodu pohlaví nebo z jiného podobného důvodu,**

f) apartheidu nebo jiné podobné segregace nebo diskriminace,

g) zbavení osobní svobody, zavlčení na neznámé místo nebo jakéhokoli jiného omezení osobní svobody s následným nedobrovolným zmizením osob,

h) mučení,

i) vraždy, nebo

j) jiného nelidského činu obdobné povahy, bude potrestán odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo výjimečným trestem.

(2) Příprava je trestná.⁸⁹

§ 402

Apartheid a diskriminace skupiny lidí

(1) Kdo uplatňuje apartheid nebo **rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou nebo třídní segregaci nebo jinou podobnou diskriminaci skupiny lidí,** bude potrestán odnětím svobody na pět až dvanáct let.

---

⁸⁸ tamtéž

⁸⁹ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:

<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prmscode=UE7Q7ZK2>

(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán,

a) uvrhne-li činem uvedeným v odstavci 1 takovou skupinu lidí do těžkých životních podmínek, nebo

b) vystaví-li takovým činem takovou skupinu lidí nelidskému nebo ponižujícímu zacházení.

(3) Příprava je trestná.⁹⁰

§ 403

Založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka

(1) Kdo založí, podporuje nebo propaguje hnutí, které prokazatelně směřuje k **potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob**, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným podobně účinným způsobem,

b) spáchá-li takový čin jako člen organizované skupiny,

c) spáchá-li takový čin jako voják, nebo

d) spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu.

(3) Příprava je trestná.⁹¹

§ 404

Projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka

Kdo veřejně projevuje sympatie k hnutí uvedenému v § 403 odst. 1, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.⁹²

⁹⁰ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:

<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmscode=UE7Q7ZK2>

⁹¹ tamtéž

§ 405

Popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia

Kdo veřejně popírá, zpochybňuje, schvaluje nebo se snaží ospravedlnit nacistické, komunistické nebo jiné genocidium nebo jiné zločiny nacistů a komunistů proti lidskosti, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.⁹³

---

⁹² tamtéž

⁹³ In [online]. [cit. 2011-12-11]. Dostupné z WWW:
<http://www.esipa.cz/sbirka/sbsrv.dll/sb?DR=SB&CP=2009s040&prsmcode=UE7Q7ZK2>

1. Co si představujete pod pojmem extremismus?
2. Jaké ideologie spadají pod pravicový extremismus?
3. Jak byste charakterizovali (vzhled, myšlení, oděv, mluva, hudba....) stoupence pravicového extremismu
4. Které instituce mají ve své kompetenci osvětu a prevenci extremismu?
5. Jak extremisté mohou ohrozit ozbrojené síly ČR
6. Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

7. Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

8. Co vám říká pojem "14 slov"

Dotazník

1. Co si představujete pod pojmem extremismus? *Něco, co přebírá normu.
(Co se vymyká normě)*
2. Jaké ideologie spadají pod pravicový extremismus? *Nacismus, Neonacismus*
3. Jak byste charakterizovaly (vzhled, myšlení, oděv, mluva, hudba....) stoupence pravicového extremismu? *Ke mě v se jedná o kraťlavé jedince, nejedná se jen o vypatlaný lidi, i když v globálu spíše ano.*
4. Které instituce mají ve své kompetenci osvětu a prevenci extremismu? *Protiextremistické → novinám*
5. Jak extremisté mohou ohrozit ozbrojené síly ČR - *nemýdlím si, že by měli nějakým způsobem ohrožovat chod o.s. ČR*
6. Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

šhorovo kladiro - naciti

7. Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

Nacismus - RP - německé vojsko

8. Co vám říká pojem "14 slov"

My musíme chránit existenci bílých lidí a budoucnost našich dětí (neznam přesnou definici)

Dotazník

1. Co si představujete pod pojmem extremismus? *POTLAČOVÁNÍ PRAVIDEL A BURCOVÁNÍ K PORUŠOVÁNÍ A UČTIVÁNÍ VLASTNÍ VÍRY*
2. Jaké ideologie spadají pod pravicový extremismus? *BÍLÁ RASA, VYHUBIT RASOVĚ MENŠIN*
3. Jak byste charakterizovaly (vzhled, myšlení, oděv, mluva, hudba....) stoupence pravicového extremismu *KOŽA HLAVA, BÍLÁ SÍLA, MASKÁČE, OKOV. BOTY NEBO ČERTĚMSKÝ HUSBA : LAUNA, METAL*
4. Které instituce mají ve své kompetenci osvětu a prevenci extremismu?
5. Jak extremisté mohou ohrozit ozbrojené síly ČR *VŠPOUZA PŘEVEDENÍ (ZEMĚLÁŘOVÁNÍ) LIDI NA JINOU IDEOLOGII*
6. Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

- THOROVO KLADIVO

7. Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

PRAVICOVÁ STRANA
SS - ZNAK OSOBNÍ STRAŽE HITLERA
- VYKAZOVACÍ VĚDNOTKY

8. Co vám říká pojem "14 slov"

Dotazník

1. Co si představujete pod pojmem extremismus?
ideově extrémní chování za hranicemi zákona
2. Jaké ideologie spadají pod pravicový extremismus?
nacismus
3. Jak byste charakterizovaly (vzhled, myšlení, oděv, mluva, hudba....) stoupence pravicového extremismu
na nižší úrovni: brnění, na vyšší vzhledově obilný člověk podnikající k rasové nesnášenlivosti za vzhledem vlastním zjevně na základě obě neprovozenosti
4. Které instituce mají ve své kompetenci osvětu a prevenci extremismu?
n.p. ~~vnitřní~~ Vnitřní a jeho služby
5. Jak extremisté mohou ohrozit ozbrojené síly ČR
infiltrací, podněcováním, zřizováním výcviků zbraní
6. Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

7. Znáte název tohoto symbolu, a který ideologický směr se s tímto symbolem ztotožňuje?

- velmi jako ochrana představitelů NSDAP - kromě toho také ideově velmi vojáci, převážně rekultivační cizích evr zemí Německo, Francouz, Rakousko, Belgové atd.

8. Co vám říká pojem "14 slov"

nic